

Èl liber ëd Giosuè

Introdussion

Èl liber ëd Giosuè a l'è stàit ëscrivù apoprè ant ël sécol ch'a fà 13 a. C. combin che la data precisa a sia l'oget ëd vaire discussion an tra ij savant. As conòss pa chi ch'a l'abia scrivulo. La tradission a dis ch'as trateria 'd Giosuè midem, ma costa teoria a l'è stàita butà an discussion da jë studios modern, ch'a l'han identificane vaire autor e redator ant ël cors dël temp. Èl liber ëd Giosuè a l'è 'l liber ch'a fa ses dël Testament Vej e a fà part ëd la stòria ansidita deuteronomista, ch'a comprend ij liber ëd Deuteronòmi, Giosuè, Giùdes, Samuel e Rè. Cost liber a parla 'd lòn ch'a l'è capitaje apress ëd la mòrt ëd Mosè e a trata dla conquista e dla spartission ëd la Tera dla Promëssa (Canaan) an tra le dódes tribù d'Israel guidà da Giosuè, ël successor ëd Mosè. Èl pòpol a traversa 'd manera miracolosa 'l fium Giordan. Nosgnor a campa giù le muraje 'd Gérico e a përmet parèj soa conquista. Apress ëd lòn Giosuè a guida 'l pòpol ant na campagna vitoriosa për pijesse la tèra antrega 'd Canaan. Con pòche ecession, j'Israelita a resto fidej a la promëssa 'd respeté soa aleansa con Nosgnor, e Dé a-j benediss con ëd vitòrie militar. Apress che tut ël pais a l'è stàit sugetà, j'Israelita a së spartisso Canan an teritori separà e minca un-a dle tribù d'Israel a n'arsèivo 'n tòch, lòn ch'a l'è soa ardità 'd lor.

Da la mira cristian-a, ël liber ëd Giosuè për vaire motivassion ëd pèis.

- (1) **Continuità dla stòria dla salvassion.** Èl liber ëd Giosuè a rapresenta 'n capitol crosial ant la stòria dla salvassion conform a la conta biblica. A giunta ansema la stòria dla Surtia – con la liberassion dj'Israelita da la s-ciavensa an Egìt – con so ant la Tera dla Promëssa. Cost period a l'è considerà coma 'l compliment dël progèt ëd Nosgnor për la redenscion ëd so pòpol.
- (2) **Tipologia.** Giosuè a l'è considerà dai cristian coma na prefigurassion ëd Gesù Crist. Èl nòm Giosuè a l'è la fòrma ebraica 'd Gesù e a veul dì "Dé a salva". Pròpi coma Giosuè a l'avìa menà j'Israelita a la conquista e a l'ardità dla Tera dla Promëssa, parèj Gesù a pòrta për man ij cristian a la salvassion e a l'ardità eterna ant ël Regn ëd Nosgnor.
- (3) **Fede e ubidiensa.** Èl liber ëd Giosuè a buta an evidensa l'importansa dla fede e dl'ubidiensa a Nosgnor ant la vita dij cristian. J'Israelita, guidà da Giosuè, a ubidìo a j'òrdin ëd Nosgnor e as fidavo 'd soe promësse. Cost mësaggi 'd fiusa an Dé e d'ubidiensa ai Sò comandament a l'è 'n tema 'd pèis ëdcò për ij cristian.
- (4) **Conquista spiritual.** Ant la fede cristian-a, la conquista dla Tera dla Promëssa a l'è 'n tema ch'a peul esse intèrpretà da la mira simbòlica. La lòta për conquisté la tèra 'd Canan a rapresenta la lòta spiritual che ij cristian a l'han da afronté për vive na vita giusta e për arziste a le tentassion a fé dël mal. Da costa mira, ël liber ëd Giosuè a peul esse lesù coma n'anvit a la pèrseveransa ant la fede e a combate për la vitòria spiritual con l'agiùt ëd la grassia 'd Nosgnor.
- (5) **Le promësse 'd Dé.** Èl liber ëd Giosuè a dimostra che Nosgnor a manten Soe promësse. Dé a l'avìa promëttù a Abram, Isach e Giacòb ch'a l'avria dàit la tèra 'd Canan ai so dissident e, ant ël liber ëd Giosuè, costa promëssa a dventa na realtà. A l'è na testimoniansa ch'a rinfòrsa la fiducia dij cristian ant le promësse 'd Dé, comprèis ël progèt ëd salvassion ch'a l'è compisse an Gesù Crist.

1

Nosgnor a comission-a Giosuè

¹Dòp la mòrt ëd Mosé, servitor ëd Nosgnor, Nosgnor a l'ha parlaje a Giosuè, fieul ëd Nun, èstant ëd Mosé¹, e a l'ha dije: ²"Mosé, mè servitor a l'è mòrt; àuss-te an pé! Passa 'l Giordan ti e tuta costa gent, anvers ël pais che Mi i-j dago a j'Israelita. ³Tùit ij pòst che la pianta dij vòstri pé a carcherà, Mi iv jë dago, coma ch'i l'hai dije a Mosé. ⁴Dal desert e dal Liban, fin-a al Fium gròss, ël fium Eufrat (tut ël pais dj'Hitita), e fin-a al Gran Mar, anvers ël sol ch'as cogia - sto-sì a sarà vòst teritori. ⁵Gnun, për tut ël temp ëd toa vita, a podrà esse pì che ti: Mi i sarai con ti, coma ch'i son èstàit con Mosé, Mi it chiterai pa² nì it lasserai³. ⁶Sìe fòrt e coragios⁴, perchè it ses ti ch'it vas a fé costa gent la padron-a dël pais ch'i l'hai faje giurament ai sò grand ëd deje.

1 O "un ch'a giutava".

2 Cfr. Deuteronòmi 31:6,8; Ebréo 13:5.

3 1:3-5 cfr. Deuteronòmi 11:24-25.

4 Cfr. Deuteronòmi 31:6,7,23.

⁷Ch 'it sie mach fòrt e motobin coragios, an sèrcand ëd fé conform a tuta la Lege che Mè servitor Mosé a l'avìa prescrivute. Varda 'd nen ëscarté nì a drita nì a sinistra, pèr podej avèj 'n bon ésit a tute toe amprèise. ⁸Che 'l liber ëd costa Lege ch'a sia sèmper ansima ai tò làver: pénsje 'l dì e la neuit pèr serché 'd fé conform a tut lòn ch'a-i é d'ëscrit. A l'é 'ntlora ch'it saras pien ëd gòj an tute toe amprèise e ti i-i la faras. ⁹L'hai-ne comandate d'esse fòrt e coragios? Ch'it sie senza tèmma ni sparm, pèrchè Nosgnor tò Dé a l'é con ti daspèrtut che ti 't vade".

Giosuè a pronta l'invasion

¹⁰Anlora Giosuè a l'ha daje cost comand a jë scrivàn dël pòpol: ¹¹"Passé an mes a tut ël campament e comandeje a la gent ëd fé provision ëd mangé, pèrchè da sì a tre dì vojàutri i passereve cost Giordan pèr andé a pijé possess dël pais che Nosgnor vòst Dé av dà 'n proprietà".

¹²Peuj ai Rubenita, ai Gadita, e a la mesa tribù 'd Manasse, Giosuè a l'ha parlaje parèj: ¹³Memorié lòn ch'a l'ha comandave Mosé, servitor ëd Nosgnor: 'Nosgnor vòst Dé, an dasénd-ve l'arpòs, a l'ha dave cost pais-sì. ¹⁴Vòstre fomne, vòstre masnà cite e ij vòstri strop a podran resté ant ël pais ch'a l'ha dave Mosé dèdlà dël Giordan. Pèr lòn ch'a rësguarda vojàutri, tuti j'òm ëd guèra a passeran bin armà a la testa dij vòstri frej, e vojàutri i-j vnireve an agiut, ¹⁵fin-a a che 'l Signor a acòrda l'arpòs tant ai vòstri frej com a voi, e ch'a pijo possess, ëdcò lor, dël pais che Nosgnor vòst Dé a-j dà. Vojàutri i podreve antlora torné ant ël pais ch'a l'é vòstra ardità, e pijé possess ëd lòn ch'a l'ha dave Mosé, servitor ëd Nosgnor, dèdlà dël Giordan, anvers ël sol ch'as leva⁵".

¹⁶A l'han rësponduje antlora a Giosuè: "Tut lòn ch'it l'has comandave, nojàutri i lo faroma, e daspèrtut ti 't an manderas, nojàutri i-i androma. ¹⁷Dla midema manera ch'i l'oma scotà Mosè an tut, parèj i scotroma 'dcò ti. Che Nosgnor a peuda mach esse con ti com a l'é stàlo con Mosè!

¹⁸Chicassìa ch'as arvirerà ai tò comand e a scotrà pa toe paròle pèr lòn ch'it l'has comandave, ch'a sia butà a mòrt! Ch'it sie mach fòrt e coragios".

2

Giosuè a manda dè spie a Gérico

¹Giosuè, fieul ëd Nun, da Sitim a l'ha mandà an segret doe spie an esplorassion pèrchè a vaitèisso la sità 'd Gérico e tut sò teritòri. Rivà ch'a son ëstàite a Gérico, a son portasse a ca 'd na bagassa ch'as ciamava Racab⁶ e a l'han passà la neuit da chila. ²Ma cheidun a l'ha fàit savèj al rè 'd Gérico che, an cola neuit-lì, a l'ero rivà dè spie israelite a vaité 'l pais. ³Parèj, ël rè 'd Gérico a l'ha mandà n'órdin a Racab ch'a disìa: "Fà seurte j'òm ch'a son ëvnùit da ti, coj ch'a son intrà an toa ca. I vorsoma ciapeje: a son dè spie ch'a son ëvnùite a vaité tut ël pais". ⁴La fomna, contut, che già a-j avìa faje stèrmé, a l'ha responduje: "A l'é vera, a son presentasse a ca mia doi òm, ma mi i savìa pa da 'ndova ch'a rivèisso. ⁵Ma a son torna surtì la sèira, cand che le pòrte dla sità a l'ero 'n camin d'esse sarà, e i sai pa andoa ch'a sio andàit. S'i feve an pressa a 'ndeje dré, i-j podreve ancora ciapeje". ⁶Nopà Racab a l'avìa faje monté an sla trassa e a l'avìa stèrmaje sota 'n baron ëd busche 'd lin. ⁷Le vardie, anlora, a l'han pensà d'andé a sercheje pèr la stra ch'a va al Giordan fin-a a jè svass. E darera 'd lor a son estàite sarà le pòrte dla sità.

Pat an tra Racab e le spie

⁸Coj-lì a l'ero pa ancora cogiasse che Racab a l'é montà da lor an sla trassa. ⁹E Racab a l'ha dije: "I sai che Nosgnor a l'ha dàit a vojàutri ës pais, e che lè sparm che voi i l'ave spantià a l'è tombà dzora 'd noi e che tuta la gent ëd la region a son crasà da lè sbaruv mach a pensé a vojàutri ch'i rive. ¹⁰I

5 1:12-15 cfr. Deuteronomi 3:18-20; Giosuè 22:1-6.

6 Cfr. Ebrèò 11:31; Giaco 2:25.

l'oma sentù an efet, temp fà, cand ch'i surtìe da l'Egit, che 'l Signor a l'ha strasuvà j'eve dël Mar Ross⁷ dè 'dnans a vojàutri pèrchè i podèisse travèrselo, e 'dcò com i l'eve tratà ij doi re amorita, che a l'ero dèdlà dël Giordan, Sicon e Ogh⁸, da voi votà a lè stermìni. ¹¹I l'oma savulo e i soma restane dèscoraggià⁹ e senza speransa 'd podej arzist-ve, pèrchè 'l Signor, vòst Dé, a l'é Dé pèrdabon - tant ant èl pì àut dël cel come ambelessi bas an sla tèra. ¹²Ora, donca, feme 'l giurament ant èl nòm dël Signor, ch'i tratereve mia famija con la midema binvolensa ch'i l'hai avù mi anvers èd vojautri. Deme la garansia¹⁰ ¹³ch'i risparmiereve la vita 'd mè pare, èd mia mare, dij mè frej e seure e 'd tut lòn ch'a l'é sò, e ch'i lassereve nen ch'an masso". ¹⁴Ij doi òm a l'han rësponduje: "Se coj èd Gérico an dèschurvo nen, i nè rëspondroma con nòstra vita midema. Cand Nosgnor a l'avrà dane cost pais, iv trateroma con binvolensa e con lealtà".

¹⁵Anlora Racab a l'ha faje calé da na fnestra pr' èl mojen èd na còrda, dagià che la ca anté ch'a vivìa a l'era pròpi aranda dla muraja dla sità. ¹⁶E a l'ha dije: "Pèr feve nen ciapé, andé vers la montagna. Stèrmeve ambelelà pèr tre di, fin-a che lor as na sio tornà 'ndrè e peui i podreve andé pèr vòstra stra". ¹⁷J'òm a l'han dije: "Nojàutri i mantniroma 'l giurament ch'it l'has fane fé, ma a coste condission: ¹⁸cora ch'i 'nvadroma 'l pais, gropa sto cordon ross a la fnestra 'ndova ch'it l'avìe fane calé, e it ciameras ansema a toa ca, tò pare, toa mare, ij tò frej e tuta la famija. ¹⁹Chi ch'a dovèissa seurte da la pòrta 'd toa ca, a sarà responsàbil èd soa mòrt¹¹, nojàutri i n'avroma pa la colpa. Ma se cheidun a 'taca coj ch'a saran a ca con ti, nojàutri i na saroma responsabij. ²⁰Nopà se 't rivèissa d'arvelé 's nòst afé, e bin, noi i saroma liber da cost giurament che 't l'has fane fé". ²¹Chila a l'ha rësponduje: "Ch'a sia parèj!" E a l'ha faje parte e lor a son andass-ne. Anlora chila a l'ha tacà un cordon ross a la fnestra. ²²Parèj ij doi òm a son partì e a son andàit anvers èd la montagna. Ambelelà a son restaie stèrmà tre di, an èspetand ch'a 'rtonèisso a Gérico coj ch'a-j cercavo. Costi-sì a l'avìo batù tuit ij vieuj senza troveje. ²³A l'é parèj che ij doi òm a son calà da la montagna, a l'han dèstravèrsà 'l Giordan e a son presentasse a Giosuè, fieul èd Nun, pèr dèspiegheje tut lòn ch'a l'era 'ncapitaje. ²⁴A l'han dije: "A l'é vera! Nosgnor a l'ha butane an man tut èl pais, e già tuta la gent èd la region a l'é ciapà da lè sparm mach a pensé che nojàutri i soma 'n tren èd rivé!"

3

J'Israelita a travèrso 'l Giordan

¹Giosuè e tuti j'israelita a l'han alvà 'l campament a la matin bonora e a son butasse an marcia da Chitim. A son rivà an sla riva dël Giordan e, anans èd travèrselo, a l'han drissà lì l'acampament. ²Tre di pì tard j'ufissiaj israelita a son passà pèr tut l'acampament, ³e a l'han daje al pòpol coste istrussion: "Ant èl moment ch'i vèdreve l'Èrca dl' Aleansa 'd Nosgnor, vòst Dé, portà dai sacerdot levita, andé anans d'anté ch'iv treuve e andeje dapress. ⁴Dàit ch'i seve mai vnùit da ste bande-sì, a saran lor a feve da guida. Mant-nì na distansa 'd mila pass tra voi e l'Èrca. Fé tension èd mai andeje davzin".

⁵Peui Giosuè al pòpol a l'ha dije: "Purificheve, pèrchè doman Nosgnor a farà 'd maravije an tra 'd vojàutri". ⁶Ai sacerdot a l'ha dije: "Pijé l'Èrca dl' Aleansa e buteve dè 'dnans al pòpol". Anlora loràuti a son andàit a pijela e a son butasse a marcé dè 'dnans èd tuti. ⁷A Giosuè Nosgnor a l'ha dije: "Da ancheuj mi it rendrai grand a j'euj èd tut Israel; parèj a savran che mi i son con ti dl'istessa

7 Cfr. Surtìa 14:21.

8 Cfr. Numer 21:21-35.

9 O "nòst cheur a l'é mancane e gnun a guernava corage an facia a vojàutri".

10 O "un segn sicur".

11 O "sò sangh a-j tomberà dzora 'd soa testa".

manera ch’i j’era con Mosè. ⁸Comanda ai sacerdot ch’a pòrto l’Èrca dl’Aleansa fin-a al Giordan e ch’a faso ant l’eva dontré pass, peuj ch’as fèrmo ambeleli”.

⁹Peui Giosuè a l’ha dije a j’Israelita: “Avzineve e sté a sente lòn ch’a dis Nosgnor, vòst Dé. ¹⁰Ora i savreve che ‘l Dé ch’a viv a l’é an mes ëd vojàutri e ch’a taparerà via da ‘dnans a vojàutri ij Canané, j’Hitita, j’Amoré, j’Ivita, ij Perisita, ij Ghirgasita, j’Amorita e ij Gebusé. ¹¹Vardé, l’Èrca dl’Aleansa, ch’a apparten al Sovran ëd la tèra antrega, a marcerà ‘dnans a vojàutri për ch’i travèrse ‘l Giordan. ¹²Serne sùbit dódes òm da le tribù d’Israel, un për minca na tribù. ¹³Ij sacerdot a porteran l’Èrca ‘d Nosgnor, ël Sovran ëd la tèra antrega. Ant ël moment che lor a poseran ij sò pé¹² drinta al Giordan, ël fluss d’eva a sarà copà da dzora e ‘l fium a formerà coma ‘n mur”.

¹⁴A l’é parèj che ‘l pòpol a l’ha chità so campament për travèrsé ‘l Giordan, e ij sacerdot ch’a portavo l’Èrca dl’Aleansa a-j andasìo ‘dnans. ¹⁵Èl fium Giordan, ant ël temp dl’arcòlt, a inondava tuta la riva, ma ant ël moment che ij sacerdot a son rivà al fium e a l’han posaje ij pé, ¹⁶l’eva ch’a rivava a l’ha comensà a artresse për na gran distansa fin-a a la sità d’Adam, ch’a l’é davzin a Sareta. Cand l’eva ch’a calava fin-a al mar dl’Arabà¹³, ël Mar Mòrt, a l’é arsuvasse, ël pòpol a l’ha podù a la fin travèrsé ‘l fium dè ‘dnans a Gérico.

¹⁷Ij sacerdot ch’a portavo l’Èrca dl’Aleansa ‘d Nosgnor a stasìo ferm an tèra sùita ant ël pì bel mes dël fium fin-a che tuti a fusso passà, e tut ël pòpol a l’ha dèstravèrsà ‘l fium an sù tèra sùita.

4

Dódes pere comemorative

¹Cand che tut ël pòpol a l’ha travèrsà ‘l Giordan, a l’é rivà che Nosgnor a l’ha parlaje a Giosuè. A l’ha dije: ²“Sern dódes òm, un për minca tribù, ³dije che minca un ëd lor a tira sù da ‘n mes dël Giordan, da ‘ndova ch’a l’avìo pogia ij pé ij sacerdot, dódes pere, e porteje con vojàutri për traposeje ‘nt ël leugh anté ch’i passereve costa neuit”. ⁴Anlora Giosuè a l’ha mandà a ciamé ij dódes òm che j’Israelita a l’avìo sernù, un për tribù. ⁵Giosuè a l’ha dije: “Passé dè ‘dnans ëd l’Èrca dël Signor vòst Dé, fin-a ‘n mes dël Giordan, e che mincadun ëd vojàutri a ‘rleva dzora ‘d soe spale na pera, conform al nùmer ëd le tribù israelite. ⁶Cole pere a saran për vojàutri na marca. Cand che ‘n doman ij vostri fieuj av ciameran: “Còs son-ne ste pere për vojàutri? ⁷Anlora voi i-j direve: “A l’é përchè j’aque dël Giordan dè ‘dnans a l’Èrca dl’Aleansa ‘d Nosgnor a l’han chità dè score. Ant ël moment ch’a l’ha passà ‘l Giordan, soe aque a l’han chità dè score. Per j’Israelita, coste pere a l’avran da ‘rciameje sèmper a la memòria¹⁴ ‘lòn che ‘mbelessì a l’é capitaje”.

⁸J’òm ch’a l’ero stait designà¹⁵ a l’han fàit lòn che Giosuè a l’avìa comandaje: a l’han ciapà da ‘n mes dël Giordan dódes pere, un-a për minca tribù d’Israel, ëscond l’òrdin ëd Nosgnor, e a son portasse fin-a al leugh ch’a l’avìo da passeje la neuit e a l’han butaje là. ⁹Giosuè a l’ha ‘dcò fàit drissé d’altre dódes pere pròpi là ‘ndova ch’a l’ero pogiasse le pianà dij pé dij sacerdot ch’a portavo l’Èrca dl’Aleansa ant ël mes dël Giordan: pere che a son restaie fin-a al di d’ancheuj.

¹⁰Anlora ij sacerdot ch’a portavo l’Èrca a son fèrmasse an mes dël Giordan, fin-a che a l’é nen fasse lòn che Giosuè a l’avìa comandà për òrdin ëd Nosgnor e conform a lòn che Mosè a l’avìa dije al pòpol. Ant ël mentre ‘l pòpol a l’é pressasse a travèrsé ‘l fium. ¹¹Cand che tuit a son rivà an sl’altra

12 O: "la pianta dij sò pé".

13 O: "al Mar Salà", ël Mar Mòrt.

14 O “a saran un memorial përpetuo për j’Israelita!”.

15 O “ij fieuj d’Israel”, “J’Israelita”.

riva, a son passaje 'dcò ij sacerdot con l'Èrca 'd Nosgnor e a son butasse a la testa dè' dnans a tuti. ¹²Ij fieuj èd Ruben, ij fieuj èd Gad e mesa tribù èd Manasse a 'ndasio danans, armà, a la vanguardia dj'Israelita, conform a le prescission ch'a l'avìa daje Mosè. ¹³Apoprè quaranta mila òm armà a son defilà a la presensa 'd Nosgnor anvers a la pian-a 'd Gérico, pront a combate. ¹⁴An col di-là, Nosgnor a l'ha fàit grand Giosuè a j'euj èd tut Israel ch'a lo temìo parèj com a l'avìo avù tèmma 'd Mosè cand ch'a l'era an vita.

¹⁵Nosgnor a l'avìa dije a Giosuè¹⁶: ¹⁶“Comàndje ai sacerdot ch'a pòrto l'Èrca dl'Aleansa, èd monté dal Giordan”. ¹⁷E Giosuè a l'ha ordinaje ai sacerdot: “Vnì sù dal Giordan!”. ¹⁸Ora, pen-a che ij sacerdot ch'a portavo l'Èrca dl'Aleansa 'd Nosgnor a son montà sù dal Giordan, antramentre che le piante dij pé dij sacerdot a arciajavò èl sùit, j'ève dèl Giordan a son tornà a sò pòst e a l'han torna arfluì parèj èd prima e a son butasse a score a pien bòrd. ¹⁹A l'é stàit èl di ch'a fà des dèl prim mèis¹⁷ che la gent a l'ha armontà dal Giordan e a l'ha butà camp a Ghilgal, a le borne orientaj dle bande 'd Gérico. ²⁰Pèr lòn ch'a rësguarda cole dódes pere ch'a l'ero piasse ant èl Giordan, Giosuè a l'ha drissaie a Ghilgal. ²¹Peui a l'ha dije a j'Israelita: “Cand che ij vòstri fieuj a ciamran, ant un doman, ai sò pare: ‘Còs son-ne ste pere?’, ²²Vojàutri i dèspieghereve a vòstri fieuj: ‘A lé a pé sùit che Israel a l'ha travèrsà cost Giordan, ²³pèrchè ‘l Signor, vòst Dé, a l'avìa suvà j'aque dèl Giordan dè 'dnans èd vojàutri, fin-a ch'i fùsse passaje, com a l'avìa fàit èl Signor vòst Dé pr' èl mar Ross ch'a l'é arsuvasse an faccia a nojàutri fin-a che noi i l'avèisso passalo. ²⁴Nosgnor a l'ha fàit parèj pèrchè tuit ij pòpoj dla tèra a sàpio ch'a l'é potenta la man èd Nosgnor, e pèrchè i l'àbie timor dèl Signor, vòst Dé, pèr sèmper.

5

¹Ij rè dj'Amorita ch'a vivìo a ponent dèl Giordan e tuit ij rè cananita ch'a stavo arlongh èd la còsta dèl Mediterani a l'han sentì dè 'd lòn che Nosgnor a l'avìa fàit. Cand ch'a l'han savù che Nosgnor a l'avìa sèccà j'aque dèl Giordan pèrchè a passèisso j'Israelita, a son pèrdusse 'd coragi e a podìo gnanca pì fiatì da la tèmma ch'a n'avìo.

Na neuva generassion a l'é sogetà a la sirconcision

²An col temp-là Nosgnor a l'ha dit a Giosuè: “Fev-ne 'd cotèj 'd pera e sogeté costa sconda generassion d'Israelita a la sirconcision”. ³Anlora Giosuè a l'ha fasse fé 'd cotej 'd pera e a l'ha sogetà a la sirconcision tuit ij mas-cc d'Israel a Gibeath-haaraloth. ⁴A l'ha sogetaje a la sirconcision pèrchè tuit j'òm ch'a j'ero pro d'età pèr combate an bataja cand ch'a l'han chità l'Egit, a j'ero mòrt ant èl desert. ⁵Coj ch'a l'avìo chità l'Egit a j'ero stàit bin sogetà a la sirconcision, ma gnum èd coj ch'a j'ero nassù apress la sortìa da l'Egit, durant èl temp ant èl desert, a-j na j'ero stàit sogetà. ⁶An efet, j'Israelita a l'avìo marcià quarant'agn pr' èl desert fin-a a la mira che tuit j'òm ch'a j'ero pro d'età pèr combate an bataja cand ch'a l'han chità l'Egit a son mòrt. Pèrchè lor a l'avìo nen èscotà Nosgnor, e Nosgnor a l'avìa fait giurament che chiel a l'avrìa nen lassaje vèdde 'l pais ch'a l'avìa promèttù ai sò antich, un pais ch'a cola 'd làit e d'amel¹⁸. ⁷Parèj Giosuè a l'ha sogetà a la sirconcision ij sò fieuj èd lor - coj ch'a j'ero chèrsù pèr pijé 'l pòst dij sò pare - dagià che durant la marcia pr' èl desert lor a j'ero nen stàit sogetà a la sirconcision. ⁸Apress la sirconcision, tuit a son restà ant èl campament a l'arpòs fin-a a che soe blèssure a fusso varìe. ⁹Peuj Nosgnor a l'ha dit a Giosuè: “Ancheuj i l'hai tirà via¹⁹ da voi èl dzonor²⁰ dl'Egit”. Pèr lòn a col leugh a l'han daje 'l nòm èd Ghilgal, ch'a l'é l'istess ch'a l'ha ancora ancheuj.

16 Ij verse 15-18 a dan un rendicont pì detallà 'd col ch'a l'era stàit descrivù ant èl vers 11.

17 Èl prim mèis a l'era 'l mèis d'Abib (ch'a corespond a nòstra fin èd Mars, inissi d'Avril). Èdcò le preparassion dla Pasca a son comensà 'l di ch'a fà des dèl prim mèis (Surtìa 12:2-3).

18 Cfr. Numer 14:28-35.

19 O “i l'hai fàit rolé via”.

20 O “onta”.

Prima Pasca an Canan

¹⁰J'Israelita a l'han drissà l'acampament a Ghilgal, an sla pian-a 'd Gèrico, e a l'han selebraje la festa 'd Pasqua²¹, la sèira del quatòrdes del mèis. ¹¹L'indoman d'avèj selebrà la Pasqua a l'han comensà a mangé 'l gran rostì e 'l pan sens' alvà ch'a l'avìo prontà da l'amson dël pais. ¹²Da cola matin-lì a l'é chitaje 'd calé giù la mana²². A l'é da col temp-lì che j'Israelita a l'han mangià lòn ch'a chèrs an Canan.

Aparission a Giosuè

¹³Un dì che Giosuè a l'era da le bande 'd Gèrico, a l'ha vardà 'n sù e a l'ha vèddù n'òm drit dè 'dnans a chiel con na spa 'n man. Giosuè a l'é avzinassje e a l'ha dije: "Ses-to n'amis o 'n nemis?". ¹⁴Col-li a l'ha rësponduje: "I son ël cap ëd l'armèja 'd Nosgnor. I son rivà pròpi adess". Cand ch'a l'ha sentì lòn, Giosuè a l'é prosternasse con la facia fin-a a tèra e a l'ha dije: "Lòn ch'a comanda Nosgnor a sò sèrvent?". ¹⁵Èl cap ëd l'armèja 'd Nosgnor a l'ha rësponduje: "Gavte le sàndole pèrchè 'l leugh anté ch'it èstas a l'é sacrà!" E Giosuè a l'ha gavass-je.

6

La conquista 'd Gèrico

¹Ora, pèr càusa dj'Israelita, la sità 'd Gèrico a l'era stàita sarà e sbarà: gnun as n'ancalava pì, nì a intreje nì a surtije. ²Nosgnor a l'ha dije a Giosuè: "Varda, mi i l'hai butate an man Gèrico²³, con sò rè e j'òm fòrt e vajant ch'a la dësfindo. ³Ti e ij tò òm ëd guèra, marcé pèr ses dì e na vira pèr dì, tut dantorn ëd la sità. ⁴Set sacerdot a l'han da 'ndé 'dnans ëd l'èrca, minca un con un còrn ëd moton an man. Èl dì ch'a fà set i fareve pèr set vire 'l gir tut dantorn a la sità, e ij sacerdot a soneran ij còrn. ⁵Cand ch'i sentireve soné a dèstèisa ij còrn ëd moton, tut ël pòpol a l'avrà da butesse a crijé²⁴ a tuta fòrsa e le muraje dla sità a drocheran an rovin-a. Anlora tuti, dal leugh anté ch'as treuveran, a l'avran da dé l'assaut a Gèrico".

⁶Anlora Giosuè, fieul ëd Nun, a l'ha mandà a ciamé ij sacerdot. A l'ha dije: "Porté l'èrca dl'Aleansa e che set ëd vojàutri a vado dè 'dnans ëd l'èrca 'd Nosgnor con ij còrn ëd moton da soné". ⁷Peui a l'ha daje al pòpol cost òrdin: "Andé a fé 'l gir ëd le muraje dla sità e che j'òm ëd vanguardia²⁵ as buto 'dnans ëd l'èrca 'd Nosgnor".

⁸Tut a l'é fasse coma Giosuè a l'avìa comandà. Ij set sacerdot ch'a portavo ij set còrn ëd moton a son passà anans ëd l'èrca 'd Nosgnor e a-j dasìo 'd fià e l'èrca dl'aleansa a-j vnìs darera. ⁹J'òm armà a 'ndasìo anans dij sacerdot ch'a sonavo, e la retroguardia as tnisì daré dl'èrca. Tùit a marciavo al son dij còrn. ¹⁰Giosuè a l'avìa comandà al pòpol dè sté chiet, che gnanca na paròla a-j seurtièissa da la boca e ch'a fèisso pa 'd crij ëd guèra, fin-a 'l moment ch'a-j fussa ordinà 'd felo: anlora a l'avrìo lansà 'l crij ëd guèra con tuta la fòrsa. ¹¹A l'é parèj ch'a l'é fasse 'l gir na prima vira tut d'antorn a la sità con l'èrca 'd Nosgnor, peui a son tornass-ne al campament pèr passeje la neuit.

¹²L'indoman, Giosuè a l'é alvasse 'd prima matin bonora e ij sacerdot a l'han pijasse l'èrca 'd Nosgnor. ¹³Ij set sacerdot ch'a portavo ij set còrn ëd moton, a marciavo 'dnans ëd l'èrca e a 'ndasìo anans an sonandje; e j'òm armà a 'ndasìo 'dnans ëd lor, e la retroguardia as tnisì daré dl'èrca

21 Cfr. Surtìa 12:1-13.

22 Cfr. Surtìa 16:35.

23 A deuvìa esse na certèssa fin-a anans che j'aveniment a fusso compì.

24 Èl crij ëd guèra.

25 O "Tuti j'òm armà".

damentre che ij sacerdot a dasìo ‘d fià ai còrn an continuassion. ¹⁴Diè scond di a l’han fàit n’àutr gir ëd la sità, tornand-se peui al campament. Per ses di a l’han fàit sèmper l’istess.

¹⁵Rivà ch’a l’era ‘l di ch’a fà set, a son aussasse la matin a primalba e a l’han fàit ël sòlit gir ëd la sità, e col di-lì a l’han arpetulo pèr set vire. ¹⁶Al gir ch’a fà set, antramentre che ij sacerdot a sonavo ij còrn, Giosuè a l’ha dàit l’òrdin: “Buteve a crijé! Che Nosgnor a farà tombé Gérico an vòstre man! ¹⁷La sità, con tut lòn ch’a l’ha ‘ndrita, a sarà consacrà a lè stermini tanme n’oferta a Nosgnor, foravia che Racab, la bagassa, e coj ch’a stan an soa ca. I-j lasseroma ‘n vita pèrchè a l’avìo fàit èstermè j’esplorator²⁶ ch’i l’avìo mandaje. ¹⁸Pijeve varda, tutun, ëd nen toché ‘d lòn ch’a l’é votà a lè stermini²⁷. S’i pijèisse pèr vojàutri na còsa qualsëssìa, i farie tombé la dësgrassia e ‘l castigh dlè stermini dzora nòst campament. ¹⁹Tut l’argent, l’òr, ij tupin d’aram e ‘d fer i-j consacreroma a Nosgnor e i-j porteroma an sò tesòr”.

²⁰Anlora, al son dël còrn, ël pòpol a l’ha lansà ‘l crij ëd guèra con tuta la fòrsa. Le muraje dla sità a son drocà²⁸ e ‘l pòpol a l’é corù a l’assàut ëd Gérico, mincadun da la banda ch’a l’avìa ‘n facia, e a son ampadronisse dla sità. ²¹A l’é stàit votà a lè stermini²⁹ tut lòn ch’a j’era an sità: òm e fomne, masnà e vej, fin-a ij beu, le feje e ij borich, tut a l’é stàit passà a fil dè spa.

Giosuè a lassa an vita Racab

²²Giosuè a l’avìa dàit l’ancombensa a le doe spie ch’a l’avìo esplorà Gérico, ch’a ‘ndèisso a ca dla bagassa e ch’a la tirèisso fòra da lì con tut lòn ch’a l’era ‘l sò, precis coma ch’a l’avìo fane giurament. ²³Le doe spie, ch’a l’ero dij giovo, a son andaje e a l’han ëmnà fòra Racab, sò pare, soa mare e ij sò frej, con tuta soa ròba, e a l’han logiaje fòra dal campament israelita. ²⁴Peui tuta la sità a l’é stàita butà a feu con tut lòn ch’a l’avìa ‘ndrinta, gavà l’òr, l’argent, ij vas d’aram e ‘l fer ch’a l’han destinaje al tesòr dla ca ‘d Nosgnor. ²⁵A l’é parèj che Giosuè a l’ha salvaje la vita a Racab, la bagassa, con tuta soa famija e ij sò beni pèr ël motiv ch’a l’avìo stèrmà j’emissari che Giosuè a l’avìa mandà a esploré Gérico. Racab e ij sò dissident a son èstàit an mes dël pòpol d’Israel fin-a ‘l di d’ancheuj³⁰.

²⁶An col’ ocasion, Giosuè a l’ha lansà costa maledission³¹: “Ch’a sia maledì an nòm ëd Nosgnor, l’òm ch’as butrà torna a fabriché costa sità! A na poserà le fondassion al pressi ‘d sò prim-génit, e le pòrte al pressi ‘d sò fieul pì cit³²!”.

²⁷Nosgnor a l’era con Giosuè e soa fama a l’é spantiasse pèr tut ël pais”.

7

La derota dj’Israelita a Ai

¹J’Israelita, contut, a l’han pa respetà la proibission che Nosgnor a l’avìa faje ‘d pijesse ‘d ladraria ‘d guèra ma ‘d consacrè tut a lè stermini³³. An efet Acan, fieul ëd Zabdi, a l’avìa ampadronisse ‘d ròba sogetà a l’intèrdission. A l’é pèr lòn che l’ira ‘d Nosgnor a l’é viscasse contra j’Israelita.

26 O “ij mësagè”.

27 O “a l’antèrdission”.

28 Cfr. Ebréo 11:30.

29 O “a l’é stàit destruvù”.

30 Cfr. Ebréo 11:31.

31 O “giurament”.

32 Cfr. 1 Re 16:34.

33 O “Ma ij fieuj d’Israel a l’ha comètù na violassion gròssa d’antèrdèt”.

²Ant ël mentre, da Gérico, Giosuè a l'avìa mandà d'òm anvers Ai, aranda 'd Bet-Aven, a levant ëd Betel, con l'òrdin ëd fé l'esplorassion ëd col teritòri. J'esplorator a son donca andae. ³Cand ch'a son tornà, a l'han dije a Giosuè: "A serv nen ch'a-i vada tuta l'armèja³⁴. A-i na sarìa pro dij doi o tremila òm për ataché Ai. La gent ëd col pais a l'é nen tanta: a val pa la pen-a 'd fatighé nòstre trope". ⁴Anlora a son montà për ataché Ai apopré tremila òm, ma a la fòrta controfensiva dij sò abitant a l'ha faje bate l'artreta, ⁵e dj'Israelita a son èstane massà trantesses. Dòp d'avèje butà an derota, coj d' Ai l'han coruje dapress da la pòrta dla sità fin-a a Sebarim, e mentre ch'a calavo a l'han ancora batuje. Cand ch'a l'ha vëddù l'òl, ël pòpol a l'é përdusse 'd corage.

⁶Dë 'dnans a cola situassion-lì, Giosuè e j'ansian d'Israel a son s-ciancasse le vestimente për segn ëd dësperassion³⁵, a son campasse con la faccia a tèra dë 'dnans a l'èrca 'd Nosgnor sbardàndze 'd poer an sla testa, e a son restà parèj fin-a sèira. ⁷Giosuè a l'ha pregà parèj: "Nosgnor, për che motiv hasto fàit traversé 'l Giordan a sta gent, për peui dene an man a j'Amorita e d'ess-ne stèrminà? I fusso mach contentane dë sté chiet da l'àutra banda dël Giordan! ⁸Aidemì, Nosgnor! L'avrà-ne da dì che Israel a l'é scapà an faccia ai sò nemis? ⁹Cand ch'a lo savran ij Canané e tuta la gent dë sto pais, as vireran contra 'd nojàutri e a faran dësparì nòst nòm da la faccia dla tèra. Còs faras-to, anlora ti për tò grand nòm?"

¹⁰Nosgnor a l'ha rësponduje: "Àuss-te! Përchè staghes-to ambòss, a pansa mòla për tèra?"

¹¹J'Israelita a l'han pëccà. A l'han violà ël pat che mi i l'avìa fàit con lor: l'òrdin ch'i l'avìa daje. A son ampadronisse 'd lòn ch'a l'era sogetà a l'interdission an butàndlo an tra soa ròba 'd lor; a l'han robà, a l'han busiardà. ¹²A l'é për lòn ch'a podran pa arziste ai sò nemis; a scaperan mach a vëddje³⁶ perchè për mi adess a son lor medésim ch'a son condanà a lè stermini. Mi i sarai pì nen con vojàutri fin-a ch'i l'abie gavà da 'n mes a vojàutri lòn ch'av antàmna. ¹³Sah! Dije al pòpol ch'as purifica për doman, perchè 'l Signor, Dé d'Israel, a dis sossì a j'Israelita: "An tò acampament, Israel, a-i é 'd ròba ch'a l'era stàita consacrà a lè stermini. Fin-a che ti 't l'avras campala fòra, i podreve pa 'rzistje ai vòstri nemis. ¹⁴Doman matin, presenteve për tribù. La tribù che mi, ël Signor, a designerà, ch'as avzin-a për famije. A la fin, ch'as avzin-o un për un j'òm ëd la famija designà. ¹⁵L'òm ch'a sarà trovà colpèivol d'avèj un chèich ogèt ch'a l'era stàit consacrà a lè stermini, a l'avrà da esse brusà al rol, chiel e tuit ij sò beni, perchè ch'a l'ha violà l'Aleansa dël Signor e al'ha comèttù n'abominassion an Israel".

¹⁶Aussasse 'd prima matin, Giosuè a l'ha convoca tuti j'Israelita, tribù për tribù, e la sòrt a l'é cascaje³⁷ an sla tribù 'd Giuda. ¹⁷A l'ha fàit acosté ij clan ëd la tribù 'd Giuda, e la sòrt a l'é cascaje an sël clan ëd Zare. A l'ha fàit acosté le famije dël clan ëd Zare, e la sòrt a l'é cascaje ans cola 'd Zabdi. ¹⁸A l'ha fàit acosté j'òm ëd la famija 'd Zabdi, e la sòrt a l'é cascaje dzora Acan, fieul ëd Carmi, fieul ëd Zabdi, fieul ëd Zerach, dla tribù 'd Giuda. ¹⁹Anlora Giosuè a l'ha dije a Acan: "Car ël mè fieul, it na prego, daje glòria a Nosgnor, Dé d'Israel, e arconòssje l'onor ch'it jè deuve. Dime lòn ch'it l'has fàit senza stèrmeme gnente". ²⁰Acan a l'ha rësponduje: "A l'é vera: a l'é mi ch'i l'hai pëccà contra 'l Signor, Dé d'Israel. ²¹I l'avìa vëddù an tra la pijàita un bel mantel ëd Babilònia, dosent sicl d'argent e un lingòt ëd cinquanta sicl d'òr; i l'hai avù anvìa 'd tut lòn, e i l'hai pijàje, varda-sì a son èstèrmà sot-tèra ant ël mes ëd mia tenda; e l'argent a l'é sota 'l mantel". ²²Anlora Giosuè a l'ha mandà d'òm che a son andàit an pressa a la tenda, e varda-lì: ël mantel e l'argent a l'ero stèrmà sota. ²³Lor a l'han pijàje d'an mes ëd la tenda, e a l'han portaje a Giosuè, e a tuit j'Israelita, e a l'han posaje dë 'dnans ëd Nosgnor. ²⁴Anlora Giosuè, compagnà da tut Israel, a l'han ciapà Acan, fieul ëd Zerach, l'argent, ël mantel, ël lingòt d'òr, ij sò fieuj e soe fije, ij sò beu, ij sò borich, soe feje, soa tenda e tut

34 O "tut ël pòpol".

35 Na marca d'estrema aflission, cfr. Génesi 37:34; 44:13.

36 O "A-i vireran le "spale".

37 O "a l'é stàita sernù".

lòn ch'a l'era sò e a l'han faje porté fin-a a la val d'Acor³⁸. ²⁵E Giosuè a l'ha dije a Acan: "Pèrchè has-to portà la dësgrassia dzora 'd nojàutri? Ancheuj Nosgnor at darà 'd maleur. E tuit ij fieuj d'Israel a l'han massaje a prassà, brusaje al ròl e ambaronaje 'd ròch ansima. ²⁶Col gran baron ëd pere as peul ancora vèdd-se al di d'ancheuj. Pèr lòn col pòst as ciamà fin-a al di d'ancheuj: Val d'Acor, visadì la val dël Disastr. A l'é parèj che l'ira 'd Nosgnor a l'é pasiasse.

8

La conquista dla sità d'Ai

¹Nosgnor a l'ha dije a Giosuè: "Gnun-e tèmme! Abie 'd corage. Pija con ti tuit ij tò soldà e va a taché la sità d'Ai. Mi it dago an tò podèj ël rè d'Ai, sò pòpol, soa sità e soe tère. ²Trata costa sità com it l'avie fàit a Gérico e a sò rè. Costa vira, contut, i podreve bin ciapé botin e bes-ce. Buta 'd gent a l'avàit a le spale dla sità". ³Giosuè, donca, a l'é parasse con tuta soa armèja pr' andé a l'atach ëd la sità d'Ai. Chiel a l'ha sernù trantamila òm vajant e coragios, e a l'ha faje parte 'd neut, ⁴an dasendje coste istrussion: "Stèrmeve da l'autra banda dla sità, senza slontaneve tròp e tnive pront. ⁵Mi, pèr mia banda, im avzinerai a Ai con la tropa ch'am compagna, parèj che candi 'l nemis a seurt contra 'd nojàutri, is butroma a scapé tanme la prima vira. ⁶Lor, an pensand ch'i voroma scapé torna, a daran dapress a nojàutri e a-j faroma andé da leugn ëd la sità. ⁷Anlora vojàutri i vnireve fòra da l'avàit e iv ampadronireve dla sità: ël Signor, vòst Dé, av la darà an podèj. ⁸E cora che vojàutri i l'avreve pijala, i-j dareve feu; i lo fareve conform a la paròla 'd Nosgnor. Costi-sì a son ij mé órdin".

⁹Pèrparèj che Giosuè a l'ha mandaje, e coj-lì a son andàit ant ël leu dl'amboscà, e a son fermasse an tra Betel e Ai, a ponent d'Ai; ma Giosuè a l'é restà cola neut an tra 'l rest ëd l'armèja. ¹⁰L'indoman, ëd prima matin, Giosuè a l'é alvasse, a l'ha fàit ël rapel ëd soe trupe, e a l'ha marcià contra Ai dè 'dnans a tuti e ansema a j'ansian d'Israel. ¹¹Le trope ch'a lo compagno a son montà con chiel, a son rivà 'dnans a Ai e a l'han butà camp da le bande 'd tramontan-a dla sità. Mach na comba a-i era tra lor e Ai. ¹²A ossident, an tra Betel e Ai, Giosuè a l'avìa butà a l'avàit apopré sinchmila òm. ¹³Ëd costa manera, la pì part dl'armèja a stasia acampà a nòrd ëd la sità, e la retroguardia a l'era 'mboscasse a ponent. An cola neut Giosuè a l'é portasse an mes ëd la comba. ¹⁴La matin, quand ël rè d'Ai a l'ha vèddù lolì, a l'é dësgagiasse a mobilité tuit ij sò òm e a l'é surtì a combate contra Israel, an direccion ëd l'Arabà, senza sdesse ch'a-i era n'amboscà contra 'd chiel darera dla sità. ¹⁵Anlora Giosuè e j'Israelita a l'han fàit visa d'esse batù e, a sò rëscontr, a son ëscapà pèr la stra dël desert. ¹⁶Tuta l'armeja d'Ai a l'era stàita ciamà a la diana pèr andeje dapress, e pèr vaire a son èstàit daré a Giosuè fòra e lontan da la sità. ¹⁷A l'é parèj che ant le sità d'Ai e Betel a l'é restaie pì gnun, gnanca n'òm, e a l'han lassà la sità senza difèisa, con le pòrte doverte.

¹⁸Anlora Nosgnor a l'ha dije a Giosuè: "Dèstend la lansa ch'it l'has an man an direccion d'Ai. Pèrchè mi it la darai an tò podèj. Giosuè a l'ha falò. ¹⁹Dun-a, pen-a dèstèisa la man, j'òm ch'a avaitavo a son surtì fòra dal leugh anté ch'a j'ero amboscà e, intrand ëd corsa ant la sità, a l'han pijala e a son dësgagiasse a visché 'l feu pèr brusela. ²⁰Candi j'òm d'Ai, virandse andaré, a l'han vèddù che 'l fum ëd la sità a montava al cél, a l'é staie pèr lor pì gnun-a possibilità dè scapé ni da na banda, ni da l'àutra, pèrché j'Israelita ch'a corìo fin-a al desert, adess a l'ero virasse contra coj ch'a-j dasìo dré. ²¹Giosuè, con l'armèja d'Israel, a l'avìa vèddù che j'amboscà a j'ero riussì a ciapé la sità e che 'l fum ëd la sità a montava da tute le bande. Pèr lòn a son virasse e a son passà a l'atach contra coj d'Ai. ²²Ant l'istess temp, j'òm dl'amboscada ch'a l'ero an sità a son surtì a combate pèr ësbaré 'l pass a la gent d'Ai, ch'as trovava an tra ij doi front d'Israel. J'Israelita a l'han parèj butaje an derota, ëd manera ch'a l'é restane pì gnun ch'a fussa viv, nì dzurvivù, nì scapà, ²³con l'ecession dël rè d'Ai, ch'a l'é stàit ciapà e mnà da Giosuè. ²⁴J'Israelita a l'han massà tuti j'òm d'Ai ch'a l'ero

38 O "comba dël Disastr".

surtì da la sità fin-a al desert per andeje dapress. Tuti a son tombà sota ij còlp dè spa; a l'é restaine pì gnun. Apress, j'Israelita a son tornass-ne a Ai pèr èsterminé la gent ch'a l'era restaje. ²⁵Col dè-lì a son èstaje apopré dodesmila mòrt, òm e fomne: tuta la popolassion d'Ai. ²⁶Giosuè a l'avìa sèmpe tenù la lansa pontà an diression d'Ai, fin-a ch'a son èstàit èsterminà tuti j'abitant èd cola sità. ²⁷Tutun, èscond l'òrdin che chiel medésim a l'avìa arseivù da Nosgnor, j'Israelita a l'han pijasse coma ladraria 'd guèra le bes-ce e d'àutr botin. ²⁸Giosuè, donca, a l'ha daje feu a Ai e a l'ha ardovula pèr sèmper ant un baron èd rovin-e, com as peul ancora vèdd-se al dè d'ancheuj. ²⁹Peui a l'ha fàit pende 'l rè d'Ai a n'erbo e a l'ha lassalo là fin-a a sèira. Coma ch'a calava 'l sol, Giosuè a l'ha comandà che 'l mòrt a fussa calà da l'erbo e campà a l'intrada dla pòrta dla sità, ambaronandje ansima na mugia 'd pere. Col mucc a resta 'ncora ambelelà.

Letura dla Lege èd Mosè

³⁰An sèl mont Ebal Giosuè a l'ha dedicà n'autar al Signor, Dé d'Israel. ³¹Coma Mosè, servent èd Nosgnor a l'avìa ordinà a j'Israelita, e com a l'é scrivù an sèl liber èd la Lege èd Mosè, cost autar a l'era fàit èd blòch èd pera marzòca che mai gnun a l'avìa travajala. Ansima, a l'han èsmonù d'olocàust a Nosgnor e fàit èd sacrifici 'd comunion³⁹. ³²Pròpi là, an cole pere, Giosuè a l'ha fàit gravé na còpia dla Lege che Mosè a l'avìa butà pèr èscrit an presensa dj'Israelita⁴⁰. ³³Tut èl pòpol d'Israel con ij sò ansian, ij sò cap e ij sò giùdes, a l'ero butasse aranda dl'èrca, an presensa dij sacerdot levita ch'a portavo l'Èrca dl'Aleansa 'd Nosgnor. A-i ero 'dcò ij foresté ch'a stasìo an Israel, ansema a coj ch'a j'ero nassù Israelita, la metà ai pé dèl mont Garisim e l'àutra metà a l'Ebal. A l'é stàit tut precis coma Mosè, servent èd Nosgnor a l'avìa comandà an d'àutri temp a Giosuè pèrchè a benedissèssa la gent d'Israel. ³⁴Dòp èd sòn, Giosuè a l'ha fàit la letura 'd tute le paròle dla Lege, con le benedission e le maledission ch'a-i son èscrite. ³⁵A-i é gnente 'd lòn che Mosè a l'avìa comandà, che Giosuè a l'abia nen fàit o pa lesù 'dnans èd tuta la ciambrea dèl pòpol d'Israel, ch'a na pijavo 'dcò part le fomne, ij cit e jè strangé ch'a l'avìo residenza an tra j'Israelita⁴¹.

9

Aleansa con ij Gabaonità

¹La neuva 'd coste vitòrie a l'era rivà ai rè dla banda 'd ponent dèl Giordan. A l'ero ij rè dj'Hitita, dj'Amorita, dij Canané, dij Perissita, dj'Évè e dij Gebusé. A stasìo cheidun an montagna, cheidun ant la pian-a o an sla còsta dèl Mar Gròss⁴² fin-a a le montagne dèl Lìban. ²Tuti loràutri a l'ero aleasse pèr combate contra Giosuè e j'Israelita.

³Ma j'Évè ch'a stasìo ant la sità 'd Ghibeon, sentù lòn che Giosuè a l'avìa fàit a Gérico e a Ai, ⁴a l'han pensà bin èd fé arcors a 'n truch. Cheidun èd lor a son travestisse da nunsì. Costi-sì, a soa partensa da Ghibeon, a l'han quatà ij borich con èd tèrliss frust e a l'han ciapà pèr èl vin d' óiro vej e tuti taconà. ⁵A l'han caussà 'd sàndole s-ciapà e dèscusie, butasse a còl èd vestimente slisse e fàit provista 'd pan arsetà e tut a frise. ⁶A l'é parèj ch'a son presentasse da Giosuè al campament èd Ghilgal. A l'han dije a chiel e a tuti j'Israelita: "I soma rivà da leugn pèr ciameve 'd fé con nojàutri un tratà d'aleansa". ⁷J'Israelita a l'han rësponduje a coj Hitita: "Vive-ne fòrsi an mes èd nojàutri? Coma podrìo-ne fé n'aleansa con vojàutri?". ⁸Ma lor a l'han dije a Giosuè: "I ciamoma mach d'ess-te sogetà!". Giosuè a l'ha ansistù: "Chi sevne? Da 'ndova vnive?" ⁹Coj-lì a l'han rësponduje: "I rivoma d'un pais motobin lontan. I l'avìo sentù parlé dèl Signor, vòst Dé. i soma a conossensa 'd tut lòn ch'a l'ha fàit an Egit, ¹⁰e 'd coma i l'ave tratà ij doi rè amorita ch'a stasìo da l'àutra banda dèl

39 Cfr. Surtìa 20:25.

40 8:30-32 cfr. Deuteronomi 27:2-8.

41 8:33-35 cfr. Deuteronomi 11:29; 27:11-14.

42 O "Mar Mediterani".

Giordan: Chesbon e Ogh, rè 'd Basan, ch'a stasia an Astarò⁴³. ¹¹J'ansian e tuta la gent èd nòst pais a l'avìo consijane 'd fé proviande pr' èl viage e dè vnì ambelessì a rëscontresse con vojàutri. I voroma esse a vòst sèrvissi e iv ciamoma 'd fé con nojàutri un tratà d'aleansa. ¹²Vardè nòst pan! I j'ero partì da ca nòstra ch'a l'era 'ncora càud: ora a l'é arsetà e sfrisà. ¹³Nòstri óiro, cora ch'i l'oma ampinije, a l'ero neuv; vèdde bin com a son ardovù. Nòstri vestì e nòstre sàndole a son fruste pèr èl gran viage ch'i l'oma fàit”.

¹⁴Anlora j'Israelita a l'han acetà 'd mangé da le proviste dij Gabaonita, ma a l'han pa consultà Nosgnor pèr savèj còsa fé. ¹⁵A l'é parèj che Giosuè a l'ha fàit nè strument con la gent èd Gabaon pèr sansioné un tratà 'd pas, e parèj a son angagiasse a lasseje vive. Ij prinsipaj èd la comunità d'Israel a l'han confèrmà l'acòrd con un sarament.

¹⁶Tutun, ant èl gir èd tre dì ch'a l'avìo sotsignà l'aleansa, j'Israelita a son vnùit a savèj che coj foresté a l'ero, an realità, ij sò vzin e ch'a vivìo da cole bande⁴⁴. ¹⁷Anlora a l'han levà 'l campament e, al ters dì 'd marcia, a son rivà a la sità anté ch'a stasia cola gent. A j'ero Ghibeon, Chefira, Beròt e Chiriat-Iearim. ¹⁸Tutun, a l'han pa massaje, pèrchè ij prinsipaj dla comunità d'Israel a l'avìo bin fàit un giurament ant èl nòm dèl Signor, Dé d'Israel. E tuta la comunità a l'é butasse a fé 'd mormorassion contra ij cap èd la comunità. ¹⁹Ma coj-lì a l'han rëspondù: “I soma angagiasse ant èl nòm èd Nosgnor, e pèr lòn i podoma pa feje 'd mal a cola gent-lì. ²⁰Venta lasseje vive e mantnì nòstra paròla, dèsnò a sarìa na provocassion contra Nosgnor e soa ira as vischerìa contra 'd nojàutri”. ²¹I prinsipaj dla comunità a l'han peuj giontà: “Ch'a vivo, donca, ma ch'a dvento nòstri boscajant e portador d'eva al sèrvissi èd tuta la comunità”. Costa-sì a l'é stàita la decision dij prinsipaj èd la comunità. ²²An efet, Giosuè a l'avìa convocà ij Gabaonita e a l'avìa dije: “Pèrchè l'ave ambrojane an costa manera? I l'avìe dit ch'i rivave da motobin lontan, antramente ch'i seve 'd sì, an mes a nojàutri!”. ²³D'or anans i portereve costa maledission: pèr sèmpèr i procurereve 'd bòsch e d'eva pr' èl templ èd mè Dé”. ²⁴Lor a l'han rëspondù: “I soma comportasse pèrparèj pèrchè i l'avìo savù che èl Signor, vòst Dé, a l'ha comandaje ai sò servent Mosè èd deve an possess tuta costa region e, antramente ch'i vnìe anans, èd massé tuta la gent dèl pòst. Pèr lòn i soma stane sburdì e i l'oma avù pau pèr nòstra vita. ²⁵Ora i soma an toe man: fà 'd nojàutri lòn che tè smija giust!” ²⁶Giosuè, donca, a l'ha salvaje da le man dj'Israelita e a son pa stàit massà. ²⁷Ma da col-dì-lì a l'ha daje l'ancombensa 'd provèdde a la comunità d'Israel e a l'autar èd Nosgnor èd bòsch e d'eva ant èl leugh che Nosgnor a l'ha vorsù serne, e 'ncora d'ancheuj lor a van anans a felo.

10

Israel a buta 'n derota na coalission amorita

¹Èl rè 'd Gerusalem, Adoni-Zedech, a l'era vnùit a savèj che Giosuè a l'avìa conquistà Ai e fàita andé ras a tèra, e ch'a l'avìa tratà costa sità e sò rè l'istess ch'a l'avìa fàit con Gérico e sò rè. A l'era 'dcò stàit anformà che la gent èd Ghibeon a l'avìa fàit un tratà 'd pas con j'Israelita e che ora a vivìo an mes èd lor. ²Ghibeon a l'era na gran sità, amportanta tanme na capital real; a l'era pì granda che Ai, e tuit ij sò òm a j'ero 'd soldà vajant. Pèr lòn, a Gerusalem a l'era spantiasse nè sparm gròss. ³Anlora Adoni-Zedech a l'ha mandà 'd mëssegé a Oam, rè d'Ebron, a Piram rè èd Iarmut, a Iafia rè èd Lachis, e a Debir rè d'Eglon ⁴pèr feje costa arcesta: “Vnìme an agiut. I tacheroma la gent èd Ghibeon, pèrchè a son aleasse con Giosuè e j'Israelita”. ⁵Parèj costi sinch rè amorita 'd Gerusalem, Ebron, Iarmut, Lachis e Eglon a son aleasse, e con ij sò soldà a l'han marcià contra 'd Ghibeon e a l'han assediala.

43 Cfr. Numeri 21:21-35.

44 O “an mes a lor”.

⁶Anlora ij Gabaonita a l’han mandà 'd nunci a Giosuè ch’a l’avìa butà ‘l camp a Ghilgal pèr dije: “Nojàutri i soma ij tò aleà; bandón-ne pa! Ven dun-a an nòst agiut e sàlv-ne pèrchè a son aleasse contra ‘d nojàutri tuit ij rè amorita dla Montagna!”. ⁷Parèj, Giosuè a l’é partì da Ghilgal con ij sò mej guerié e con tuta soa armeja. ⁸Nosgnor a l’ha dije a Giosuè: “Gnun-e tèmme ‘d lor, pèrchè mi i-j darai an man. Gnun at podrà arziste”. ⁹Aprèss d’avèj marcià tuta la neuit da Ghilgal, Giosuè a l’ha tacà j’Amorita a l’amprovista. ¹⁰Dè 'dnans a Israel, èl Signor a l’ha faje scapé e a Ghibeon j’Israelita a l’han dèl tut butaje an derota. A l’han daje dapress fin-a a la cala 'd Bet-Coron senza deje treva fin-a a le sità 'd Macheda e Aseca. ¹¹Ant èl moment che j’Amorita a scapavo arlongh dla cala 'd Bet-Coron, Nosgnor a l’ha fàit tombé dzora 'd lor èd grele 'd tempesta gròsse com èd pere, fin-a ch’a son rivà a Aseca. La tempesta a l’ha massane pì che la spa dj’Israelita.

¹²An col di, ant èl moment che 'l Signor a l’ha daje a Israel la vitòria an sj’Amorita, Giosuè a l’é adressasse a Nosgnor e, an presensa dèl pòpol a l’ha crijà: “Sol, fèrmte dzora 'd Ghibeon! E ti lun-a an sla comba d’Aijalon!”. ¹³E 'l sol a l’é fèrmasse, la lun-a a l’é restà fèrma mentre che ‘l pòpol a l’ha castigà ij sò nemis. Tut sossì a lo dis èl Liber dèl Giust⁴⁵. Èl sol, pèr scasi un di antreggh a l’é restà àut ant èl cel, senza anandiesse a calé, tante ore vaire ch’a-i son ant un di. ¹⁴Na giornà come cola-lì a l’é mai pì staie, nì dòp, nì anans d’anlora, quandi che Nosgnor a l’ha ubidì a la vos d’un òm. Nosgnor medésim a l’ha combatù an favor d’Israel. ¹⁵Peui Giosuè a l’é tornà con soa armeja al campament èd Ghilgal.

Ij sinch rè vinciù

¹⁶Mach che ij sinch rè amorita a l’avìo fàila a scapé e a l’ero stèrmasse drinta na balma a Macheda.

¹⁷Cand ch’a l’han fàjlo savèj a Giosuè, che ij sinch rè a l’avìo trovà sosta drinta na balma a Macheda. ¹⁸Giosuè a l’ha comandaje ai sò: “Fé rolé 'd gròsse pere a l’intrada dla balma, e buteie d’òm ch’a-j faso guardia. ¹⁹Vojàutri, contut, fèrmeve nen, seghité a deje dapress ai vòstri nemis, e frapé le retroguàrdie. Lasseje pa intré an soe sità, pèrchè Nosgnor vòst Dé a l’ha butaje an vòst podèj”.

²⁰Giosuè e j’Israelita a l’han dèl tut butaje an dèrota j’Amorita. Mach cheidun èd lor a l’avìo podù scapé e trové ‘d sosta ant le sità fortificà. ²¹Tuta l’armèja a l’é tornà vitoriosa al campament che Giosuè a l’avìa fàit buté an pé a Macheda. Da anlora pì gnun a l’é ancalasse a banfé contra j’Israelita. ²²Anlora Giosuè a l’ha comandà ch’a dovertèisso l’intrada dla balma e ch’a na fèisso seurte coj sinch rè. ²³E a l’é fasse pèrparej. A l’han portà fòra dla balma ij sinch rè: èl rè 'd Gerusalem, èl rè d’Ebron, èl rè d’Jarmut, èl rè èd Lachis e 'l rè d’Eglon. ²⁴Cand ch’a l’han portaje dè 'dnans a Giosuè, chiel a l’ha convocà tuti j’Israelita e a l’ha dit ai cap èd le trupe ch’a l’avìo combatù con lor: “Avzineve e buté ij vòstri pé an sèl còl èd costi rè. Anlora lor a son acostasse e a l’han butaje ij pé an sèl còl. ²⁵Giosuè a l’ha dije: “Gnun-e tèmme! Sbaruveve pa, sie fòrt e feve corage pèrchè Nosgnor a farà parèj ‘dcò a tuti j’àutri nemis ch’i l’avreve da combate. ²⁶Dòp ed lòn, Giosuè a l’ha massaje, peuj a l’ha fane pende ij còrp a sinch erbo, anté ch’a son restà pendù fin-a a sèira. ²⁷Coma ch’èl sol a calava, Giosuè a l’ha ordinà ‘d gaveje da là e ‘d campeje ant la balma andoa ch’a l’ero ‘ndàit a stèrmesse, e a l’intrada dla balma a l’han ‘mbaronà ‘d pere. Col baron a l’é ‘ncora là al di d’ancheuj.

Giosuè a conquista ‘l meridion dèl pais

²⁸An col midem di, Giosuè a l’é ampadronisse 'dcò ‘dla sità 'd Macheda. Tuti j’abitant a son èstàit passà a fil dè spa ansema a sò rè. Tuti coj ch’a-i stavo an cola sità a son èstàit èstèrminà; gnun a l’é salvasse. Giosuè a l’ha tratà 'l rè 'd Macheda l’istess ch’a l’avìa fàit con èl rè 'd Gérico.

45 Èl ròtol èd bergamin-a ciamà “Èl liber dèl Giust” a l’era probàbil n’arcòlta ‘d canson e d’orassion (cfr. 2 Samuel 1:18) ch’a l’é pa stàit preservà. As peul èdcò ciamesse: “Èl liber èd Yashar (יָשָׁר)”, ch’a l’ha l’istessa significassion.

²⁹Peui, apress ëd Macheda, Giosuè, con tuti j'Israelita, a son andàit anans fin-a a Libna, e a l'han atacala. ³⁰Nosgnor a l'ha fala tombé an man dj'Israelita, ansema a sò rè. A l'han passà j'abitant a fil dë spa, senza risparmiene gnun. Giosuè a l'ha tratà 'l rè 'd Libna l'istess ch'a l'avìa fàit con ël rè 'd Gérico.

³¹Da Libna, Giosuè, con tuti j'Israelita, a son andàit anans fin-a a Lachis. A l'han assedià la sità e a l'han atacala. ³²Nosgnor a l'ha fàit tombé Lachis an man dj'Israelita dlë scond di 'd combatiment. A l'han fàit passé a fil dë spa tuti j'abitant senza lassene gnun an vita, precis coma ch'a l'avìa fàit a Libna. ³³Anlora Coram rè 'd Gheser, a l'era rivà an socors ëd Lachis. Ma Giosuè a l'ha butà an derota soa armeja e massà tuit ij sò soldà: gnun a l'é stàit risparmià.

³⁴Da Lachis, Giosuè, con tuti j'Israelita, a l'é rivà fin-a a Eglon. A l'han assedià la sità e a l'han atacala. ³⁵An con medésim di a son ampadronisse d'Eglon e, tanme Lachis, a l'han ëstèrminà tuti j'abitant passandje a fil dë spa.

³⁶Da Eglon, Giosuè, con tuti j'Israelita, a son montà fin-a a Ebron. A l'han atacala ³⁷e a na son ampadronisse. A l'han passà a fil dë spa la sità, sò rè, ij vilagi dj'anviron e a l'é restane viv gnanca pì un. A l'han tratà Ebron parèj d'Eglon: a l'han destinala a lë stèrmini.

³⁸Peui Giosuè, con tuti j'Israelita, a son portasse fin-a a Debir e a l'han atacala. ³⁹A son ampadronisse dla sità, ëd sò rè e 'd tuti ij vilagi dj'anviron. Èl rè e tuit ij sò abitant a son ëstàit passà a fil dë spa e gnun a l'é scampane. Debir a l'é stàita tratà parèj d'Ebron e Libna e dij sò rè.

⁴⁰A l'é parèj che Giosuè a l'ha conquistà tut ël pais: a l'ha butà an derota ij rè dla montagna, dla pian-a, dle colin-e e dël desert a meridion. Tuit ij rè a son ëstàit massà senza ecession, parèj coma tuti j'esse vivent, precis coma ch'a l'avìa comandà 'd fé 'l Signor, Dé, d'Israel. ⁴¹Giosuè a l'ha conquistà tut ël teritòri, da Cades-Barnea a sud, fin-a a l'antrega region ëd Gasa an sël Mediterani; da Gosen a Ghibeon a tramontan-a. ⁴²Ant na sola campagna, Giosuè a l'è ampadronisse 'd tuti costi teritori e a l'ha butà an derota ij sò rè, pèrchè 'l Signor, Dé d'Israel, a combatìa an favor ëd sò pòpol. ⁴³Peui Giosuè a l'é tornass-ne con tuti j'Israelita, al campament ëd Ghilgal.

11

Bataja 'd Merom

¹Cand che Iabin, rè d'Asor, a l'é vnùit a savèj dle vitòrie 'd Giosuè, a l'ha mandà 'd mëssegé a anformene ij rè dj'anviron: Iobab, rè 'd Madon, al rè 'd Simron, e al rè d'Acav, ²ai rè ch'a dominavo la region ëd le colin-e dël nòrd e ant l'Arabà a sud ëd la comba 'd Chineret, dij pais bas, e ant la region ëd Dor, a ponent. ³A son ëstane 'dcò anformà ij Canané 'd tuta cola region, j'Amorita, j'Hitita, ij Perissita e ij Gebusé, tuta gent ch'abitava ant ij pòst ëd montagna e j'Evé ch'a stasìo ai pé dël mont Ermon, ant la comba 'd Mispa. ⁴Costi rè, anlora, a son mobilitasse con tute soe trupe 'd lor: a l'ero numeros tant coma la sabia an sla riviera dël mar, con motobin ëd chèr da guèra e 'd cavaj. ⁵A son butasse tuti ansema e acampasse a j'aque 'd Meron, determinà a 'taché j'Israelita.

⁶Nosgnor a l'ha dije a Giosuè: "Pijite nen tèmme 'd lor. It vèdras che doman a st'ora-sì mi i-j faraj tui tombé mòrt dë 'dnans a Israel. Ti 't tajaras ij garèt dij sò cavaj e it-j bruseras ij chèr da guèra.

⁷Anlora Giosuè a l'é andàit con tuta soa armeja al lagh ëd Merom e a l'ha tacà ij nemis ëd sorprèisa.

⁸Èl Signor a l'ha faje tombè tuti an man dj'Israelita, ch'a l'han butaje an derota e a l'han daje dapress fin-a a Sidon, la gran sità, e a Misrefòt-Main, anvers nòrd, e fin-a a la valada 'd Mispa a levant. La derota 'd tuta sta gent a l'é stàita tan granda ch'a-i na l'é restane pì gnun viv. ⁹Giosuè a

l'ha peui fàit precis coma Nosgnor a l'avìa comandaje, visadi, a l'ha strupiaje ij garèt ai cavaj e a l'ha brusà tùit ij sò chèr da guèra.

Conquista d'Asor

¹⁰A l'artorn da cola bataja, Giosuè a l'é 'dcò 'mpadronisse d'Asor, che ant ij temp antich a l'era stàita la sità capital ëd tuti coj regn. A l'ha fàit massé ij sò rè, ¹¹e a l'ha votà a lè stermini tùit ij sò abitant an passàndje a fil dè spa. Gnun a l'é restane viv, peui a la sità a l'ha daje feu. ¹²Giosuè a l'ha conquistà tute coste sità reaj e a l'ha ciapà ij sò rè, anientandje con la spa, precis com ch'a l'avìa comandà 'd fé Mosè, ël servent ëd Nosgnor. ¹³Contut, con l'ecession d'Asor, j'Israelita a l'han pa daje feu a le sità ch'a l'ero stàite fabricà an sle colin-e. ¹⁴Èd lor j'Israelita a son mach èspartisse 'l botin e le bestie. Nopà, j'abitant a l'han massaje tuti; gnanca un ëd lor a l'é scampà. ¹⁵Nosgnor a l'avìa daje costi órdin a sò servent Mosè. Peui Mosè a l'avìa passaje a Giosuè. Giosuè a l'é stàit ubidient an tut e pèr tut a lòn che Nosgnor a l'avìa comandaje 'd fé.

Giosuè a compiss la conquista 'd tut ël pais

¹⁶Giosuè, donca, a l'ha conquistà tut ël pais, comprèis ël teritòri dle colin-e, tut ël Neghev, tuta la region ëd Gosen, ij pé dle colin-e⁴⁶, la comba desertica⁴⁷, la region ëd le colin-e d'Israel e ij sò pé; ¹⁷dal Mont Calach an sù vers Seir, fin-a al Bal-Gad ant la comba dël Lìban sota dël mont Ermon, a tramontan-a. Giosuè a l'ha ciapà e fàit massé tùit ij rè ëd coj teritòri-lì. ¹⁸A Giosuè la guèra contra tuti coj rè a l'è costaje vàire. ¹⁹Mach na sità a l'avìa fàit un tratà 'd pas con Israel senza combate: e a l'é stàita Ghibeon, abità da j'Evé. Tute j'àutre sita a son èstàite conquistà con j'arme. ²⁰Ij sò abitant a l'avìo vorsù feje oposission an tute le manere a j'Israelita. Ma soa testassaria a l'era vorsù da Nosgnor⁴⁸: chiel a-j condanava pèrparèj a lè stermini e a-j destinava a esse massà tuti, senza clemensa. A l'era col-lì ël comand che Mosè a l'avìa arsèivù da Nosgnor.

²¹Dòp tut sòn, Giosuè a l'ha 'tacà e anientà j'Anachita ch'a stasìo ant la region ëd le colin-e: a Ebron, a Debir, a Anab, an tuta la region montaniosa 'd Giuda e d'Israel. Giosuè a l'ha anientà lor e soe sità 'd lor. ²²Pi gnun ëd lor a l'é restaie an vita an mes d'Israel: càiche scampà a l'é survivù. ant le sità 'd Gasa, Gad e Asdod, fòra dal teritòri d'Israel. ²³A l'é parèj che Giosuè a l'ha conquistà la tèra che Nosgnor a l'avìa comandaje a Mosè 'd conquisté. Giosuè a l'ha dàila an ardità a j'Israelita e a l'ha dividula an part, un-a pèr tribù. An cola manera-lì la gent a l'é arposasse da la guèra an tut ël pais.

12

Lista dij rè dla Transgiordània conquistà

¹An precedensa ël pòpol d'Israel a l'avìa già conquistà e ocupà ël teritòri a levant dël Giordan, da la valada dël torent Arnon, fin-a al mont Ermon e a tut ël desert, fin-a a la comba dël Giordan. Doi rè a l'ero stàit butà an derota. ²Un a l'era Sicon, ël rè amorita ch'a stasìa an Chesbon. Sò ream a comprendìa metà dël teritòri ëd Ghilead; a andasìa da la sità d'Aroer, an sle rivere dël torent Arnon, con ansema ël fondval arlongh ël torent e a rivava fin-a al torent Jaboch, andova a passava la frontiera con la tèra dj'Amonita. ³A comprendìa 'dcò la comba dël Giordan da la riviera 'd levant dël lagh ëd Galilea fin-a al Mar Mòrt, an diression ëd Bet-Jesimòt. A mesdì a rivava fin-a ai teritòri butà

46 Ij pé dle colin-e (הַרְפָּלָה, "shephelah") as arferisso a la region ëd transission an tra le colin-e dla Giudèa e la pian-a dla còsta dël Mediterani.

47 La comba desèrtica (הַרְבָּבָה, 'aravah, o Arabà) a së stend da la Galilèa al ansen ëd Aquabah. Ambelessì as arferiss probàbil la Val dël Giorda, e la banda pì larga dla comba sota 'l

48 O "Nosgnor a l'avìa decidà che ij sò abitant a l'avèisso andurì 'l cheur e a l'avèisso fàit guèra contra Israel. Cfr. Deuteronomi 7:16.

a j'erse dël mont Pisga. 4L'àutr rè butà an derota a l'era stàit Ògh, rè 'd Basan, un dij darié dissident dij gigant Refaim. Ògh a l'avìa soa residensa ant le sità d'Astaròt e d'Edrei. ⁵Sò regn a comprendìa tuta la cadena d'Ermon, ëd Salca e tut ël pais ëd Basan, fin-a a le borne con ij Ghesurita e ij Magnacatita. Nen mach, ma a 'ncludìa 'dcò l'àutra metà dël teritòri ëd Ghilead, fin-a a la frontiera dël ream ëd Sicon, rè 'd Chesbon⁴⁹. 6Costi doi rè a l'ero stàit butà an derota da Mosè, ël servent ëd Nosgnor, e da j'Israelita. Mosè a l'avìa assignaje col teritòri a le tribù 'd Ruben, ëd Gad e a na mesa tribù 'd Manasse⁵⁰.

Lista dij rè dla Cisgiordània conquistà

⁷Giosuè e ij fieuj d'Israel, traversà 'l Giordan, a l'avìo batù tuit ij rè a ponent dël fium: da Bal-Gad, ant la comba dël Liban, fin-a a la cadena dël mont Calach, ch'a va vers Seir. Giosuè a l'ha dividù ël pais an tra le tribù ancora senza tèra e a l'ha assignane a tute na part. ⁸Ès teritòri a comprendìa la montagna, la pian-a⁵¹, la comba desértica dël Giordan e soe erse⁵², le barase⁵³ e 'l desert dël Negheb. Cost teritòri a l'era ocupà da Hitita, Amorita, Canané, Perissita, Evé e Ghebusé. ⁹La gent d'Israel a l'ha batù ij rè 'd coste sità: Gérich, Ai, davzin a Betel, ¹⁰Gerusalem, Ebron, ¹¹Jarmut, Lachis, ¹²Eglon, Gheser, ¹³Debir, Gheder, ¹⁴Corma, Arad, ¹⁵Libna, Adulam, ¹⁶Macheda, Betel, ¹⁷Tapuach, Chefer, ¹⁸Afech, Saron, ¹⁹Asor, ²⁰Simron-Meron, Acsaf, ²¹Tanach, Meghido, ²²Chedes, Jocneam ant ël Carmel, ²³Dor an sla colin-a, Goim an Galilea, ²⁴e Tirza. An tut trantun rè.

13

Èd teritòri ancora da conquisté a ponent dël Giordan

¹Giosuè a l'era già vej, carità d'agn, cand che Nosgnor a l'ha dije: "It ses già an là dj'agn, ma a-i sarìo ancora bonben ëd teritòri da conquisté. ²A-i resto tute le provinse dij Filisté, ël pais dij Ghesurita ³e col dj'Avita ant ël sud, valadì tut ël teritòri dal torent Sicor a le bòine con l'Egit, a mesdì, fin-a a la region d'Ecron al nòrd, ch'a l'era considerà Canané; nopà ij rè filisté a stasìo ant le sità 'd Gasa, Asdod, Ascalon, Gat e Ecron. ⁴Da la banda 'd mesdì tut ël pais dij Canané, e Ara ch'a l'é dij Sidonita, fina vers Afech, fin-a ai finagi dj'Amorita. ⁵Èl teritòri ëd Biblos e tut ël Liban anvers levant, da Bal-Gad, ai pé dël mont Ermon, fin-a a l'intrada 'd Lebo-Camat⁵⁴; ⁶tuta la gent ëd montagna an tra 'l Liban e fin-a a Misrefot-Maim⁵⁵, tuit ij Sidonita. Mi i-j taparerei da dè 'dnans dj'Israelita; e ti tira pura le sòrt për fé lè spartingaje d'ès pais an tra j'Israelita, ant la manera ch'i l'hai dite⁵⁶. ⁷Ora, donch, èspartiss cost pais an ardità an tra neuv tribù, e a la metà 'd la tribù 'd Manasse, ch'a son ancora senza 'd teritòri.

49 12:1-5 cfr. Numer 21:31-35; Deuteronomi 2:26-3:11.

50 Cfr. Numer 32:33; Deuteronomi 3:12.

51 Ij contrafòrt ëd la pian-a (רִפְּוֹשׁ, shephelah) a son la region ëd transission an tra ij pais ëd le montagne dla Giudea e la pian-a dla riviera dël mediterani. Coste a son aree 'd càlcar eocénich con un model separà d'erosion, seul e cobertura vegetal.

52 J'erse (אֲרָבָה, 'aravah) a son na carateristica geogràfica che a sè spantia da la Galilea al Mar Mòrt fin-a 'l Gòlf d' Aqaba. Ambelessì as deuv arferisse a la comba dël Giordan e a n'area che a s'èspantia dal Negev a mesdì dël Mar Mòrt.

53 Le barase (אֲשְׁדוֹת, 'ashedot) as arferisso a la montà dla valada del Giordan fin-a a la colin-a e a le pian-e (o desert) a sud ëd la region ëd le colin-e.

54 O "l'intrada d' Camat". La pì part dle tradussion moderne a ciapo la frase "Lebo-Camath" për esse un nòm pròpi, ma soèns a fornisso na nòta con n'alternativa, andova "Camat" a l'é nòm pròpi e אֲבֹתָ (lèvò o lèbò) a l'é ciapà për vorèj dè "intrada a".

55 La significassion dël nòm ebraich "Misrefot (מִסְרֵפּוֹת) Maim" a l'é miraco "fornase 'd caussin-a për l'eva".

56 Cfr. Numer 33:54.

Teritori conquistà dla Transgiordània

⁸Ij Rubenita e ij Gadita con l'àutra metà dla tribù 'd Manasse, a l'han arsèivù lòn ch'a-j spetava, che Mosè, servent ëd Nosgnor, a l'avìa daje dè dlà dël Giordan⁵⁷, ⁹a levant: da Aroer an brova dël Varèj dl'Arnon, e da la sità ch'a l'é an mes ëd la valada, tut l'àutpian ëd Medeba fin-a a Dibon; ¹⁰tute le sità 'd Sicon rè dj'Amorita, ch'a regnava a Chesbon, fin-a a le borne dij fieuj d'Amon; ¹¹Ghilead, ël pais dij Ghesurita e dij Magnacatita, tuta la montagna dl'Ermon e tut ël Basan fin-a a Saleca; ¹²tut ël regn d'Ògh, an Basan, ch'a regnava a Astaròt e a Edrei, darié survivù dij Refaim. Mosè a l'avìa batù sti rè e mandaje via. ¹³Men-o che, j'Israelita, a l'han pa fàila a paré via ij Ghesurita e ij Magnacatita: ancora al di d'ancheuj lor a vivo an mes a Israel.

¹⁴Mach a la tribù ëd Levi a l'era pa dasse d'ardità: soa part a lé stàita cola dij sacrifici a Nosgnor, Dé d'Israel, fàit për ël feu, coma che chiel a l'avìa dit⁵⁸. ¹⁵Donca, Mosè a l'avìa daje a la tribù dij fieuj ëd Ruben soa part, conform a soe famije; ¹⁶lor a l'avìo avù un pais ch'a ancaminava da Aroer an sle rivere dl'Arnon, e da la sità ch'a l'é an mes ëd la comba, tut l'autipian da para 'd Medeba, ¹⁷Chesbon e tute soe sità dla pian-a: Dibon, Bamòt-Bal, Bet-Bal-Meon, ¹⁸Jacatz, Chedemòt, Mefat, ¹⁹Chiriataim, Sibma, Zeret-a-Sacar, an sla colin-a ch'a dòmina la comba, ²⁰Bet-Peor, ai pé dël Pìsga e Bet-Jesimòt; ²¹tute le sità dl'autipian, tut ël ream ëd Sicon, rè dj'Amorita che a regnava a Chesbon, col che Mosè a l'avìa batù con ij prinsi 'd Madian, Evi, Rechem, Zur, Cur e Reba, prinsi vassaj ëd Sicon che a stasio ant ël pais. ²²J'Israelita a l'avìo 'dcò fàit meuire dè spa Balam, fieul ëd Beor, l'andvin, ansema a d'àutri ch'a l'han massà. ²³Al teritòri dij Rubenita a servìa ël Giordan tant 'me finagi. Costa a l'é stàita l'ardità dij Rubenita conform a soe famije: con sità e vilage anètù.

²⁴Mosè a l'avìa 'dcò daje n'ardità a la tribù 'd Gad, conform a soe famije. ²⁵E sò pais a l'é stàit Jaser, e tute le sità 'd Ghilead, e la metà dël pais dj'Amonita, fin-a Aroer, ch'a l'é an facia 'd Raba. ²⁶E da Chesbon fin-a a Ramat-Mispa, e Betonim; e da Macanaim fin-a ai finagi 'd Debir ²⁷E ant la valada, Bet-Aram, e Bet-Nimra, e Sucòt, e Zafon, lòn ch'a restava dël regn ëd Sicon rè 'd Chesbon, ël Giordan e sò finagi, fin-a al lagh ëd Galilea, vers levant. ²⁸Costa a l'era stàita l'ardità dij Gadita, conform a soe famije, con tute le sità e vilagi assignà.

²⁹Mosè a l'avìa 'dcò daje a la mesa tribù 'd Manasse, ai Manassita, soa part, conform a soe famije.

³⁰Sò teritòri a comprendìa, da Macanaim, tut ël Basan, tut ël ream d'Ògh re 'd Basan, tuit ij Borgh ëd Jair an Basan, ant tut: sessanta tère. ³¹La metà 'd Ghilead, Astaròt e Edrei, sità dël regn d'Ògh an Basan, a son tocaje al fieul ëd Machir, fieul ëd Manasse, e a sò dissident, ëscond soe famije.

³²Coste-sì a son le part che Mosè a l'avìa fàit cand a l'era ant le pian-e ëd Moab, dèdlà dël Giordan, an facia a Gérico a levant. ³³Tutun, a la tribù ëd Levi, Mosè a l'ha daje gnun-a ardità: ël Signor, Dé d'Israel, a l'é soa ardità, coma che chiel midem a l'ha parlà a lor⁵⁹.

14

Ij teritòri conquistà an Cisgiordània

¹Costi-sì a son ij teritòri che j'Israelita a l'han arseivù an ardità ant ël pais ed Canaan. Eleasar sacerdot, Giosué fieul ëd Nun e ij cap-famija dle tribù d'Israel a l'han fane le spartingaje an tra j'Israelta. ²Coma che Nosgnor a l'avìa comandaje a Giosué, ël teritòri a ponent dël Giordan a l'é stàit destinà a mincadun-a dle tribù e a la metà 'd cola 'd Manasse con ël mojen dël sortegg. ³Mosè a

57 Cfr. Numer 32:33; Deuteronomi 3:12.

58 Cfr. Deuteronomi 18:1.

59 Cfr. Numer 18:20; Deuteronomi 18:2.

l'avìa già assegnà el teritòri a j'altre doe tribù e mesa a est dël Giordan, senza deje 'd mojen ai Levita. ⁴Ij dissident ëd Giusep a formavo doe tribù: Manasse e Efraim. Mosè a l'avìa daje gnente ai Levita. An cambi lor a l'han arseivù serte sità për steie, con ij sò pra për la pastura djë strop e dël bestiam. ⁵Èd costa manera j'Israelita a l'han espartì 'l teritòri sèmper conform ai comand che Nosgnor a l'avìa daje a Mosè.

La porsion ëd Caleb

⁶Un dì, cheidun ëd la tribù 'd Giuda a son andàit a Ghilgal a trové Giosuè. Caleb, fieul ëd Iefune, ël Chenisita, a l'ha dije: “Ti 't sas pro lòn che Nosgnor a l'ha dit a Mosè, òm ëd Nosgnor, a Cades-Barnea⁶⁰, a propòsit ëd mi e 'd ti. ⁷Mi i l'avìa quarant'agn cora che Mosè, servitor dël Signor, a l'ha mandame a Cades-Barnea për esploré 'l pais, e mi i l'hai faje un rapòrt onest e giust⁶¹. ⁸Ma ij frej ch'a l'avìo compagne, a l'han dëscuragià la gent, antramentre che mi i son sèmper èstàit fidel al Signor mè Dé. ⁹An col di Mosè a l'avìa fàit ës giurament: ‘La tèra che tò pé a l'ha scarpisà a sarà ardità toa e dij tò fieuj, për sèmpe, perchè ch'it ses portate con fidelità al Signor, mè Dé⁶²’. ¹⁰E adess varda, Nosgnor a l'ha conservame an vita, com a l'ha dit, për quarantesinch agn ch'a son giamai passà dal moment che a l'avìa parlaje ansissì a Mosè, cora che Israel a viaggiava për ël desert; e adess ch'i l'hai otantessinch agn, ¹¹i son ancora pro fòrt coma cand che Mosè a l'avìa mandame: mie fòrse a son le mideme d'antlora, tant për combate coma për andé e vnì. ¹²Ora, donca, dame sto teritòri 'd montagna che Nosgnor a l'avìa dit col di-lì, perchè an col moment ëdcò ti 't l'avie sentù che a-i stan j'Anachita, ch'a vivo an sità gròsse e fortificà, gent àuta tant 'me 'd gigant. Miraco ël Signor a sarà con mi, e mi i jè scasserai, com a l'ha promèttù. ¹³Giosuè, donca, a l'ha benedì Caleb, fieul ëd Iefune, e a l'ha daje Ebron an ardità. ¹⁴A l'é për lòn che Ebron a l'é ancora l'ardità dij dissident ëd Caleb, fieul ëd Iefune ël Chenisita, perchè a l'era conservasse fedel al Signor, Dé d'Israel. ¹⁵Anans dè sti fàit, Ebron as ciamava Chiriati-Arba (ch'a veul dì ‘sità d'Arba), perchè Arba a l'era stàit ël pì famos ëd j'Anachita. A la fin, ës pais a l'ha podù vive an pas an soa tèra, senza pì 'd guère.

15

Teritòri assegnà a Giuda

¹Èl teritòri assegnà an sòrt a le famije dla tribù 'd Giuda a sè spantiava fin-a a la punta meridional dël desert ëd Zin, ai finagi con j'Edomita an direccion ëd Teman. ²Costa frontiera dël sud a part da le rivere meridionaj dël Mar Mòrt, ³e a passa a mesdì dla montà d'Acrabim⁶³, a traversa ël desert ëd Zin e, a sud ëd Cades-Barnea, a riva a Chesron e fin-a a Adar; d'ambelelà a vira vers Carca. ⁴A passa peui da Atzmon e a va anans fin-a 'l torent d'Egit, për rivé al mar, “Sòn a sarà,” a l'ha dit Giosuè, “vòst finage meridional”. ⁵Le borne ëd Levant a saran ël Mar Salà, fin-a a la boca dël Giordan. ⁶Da là a monta vers Bet-Ogla, a passa a nòrd ëd Bet-Araba, a monta fin-a al ròch ëd Bocan, fieul ëd Ruben; ⁷peui, an partend da la comba d'Acor, a monterà a Debir e ancora fin-a ai torniché setentrionaj ëd la banda 'd Ghilgal, ch'a l'é pròpi an fàcia dla montà d'Adumim, a sud dël torent; a calerà peui davzin a j'ève ëd En-Semess, për fé cap a En-Roghel. ⁸Da là le bòine a monto peui për la valada 'd Ben-Chinom fin-a al versant ëd mesdì dla montagna dij Gebusé ch'a l'é Gerusalem; che peui a s'ausserà fin-a al cò dël mont ch'a l'é an fàcia al varèj d'Chinom a ponent, a lè stremità dla comba dij Refaita a tramontan-a. ⁹Da la punta dla montagna, ël finage a sè slarga fin-a a la sorgiss dj'ève 'd Neftoach, a seguirà vers le sità dël mont Ebron, e a sè slonga peui fin-a a Bala, ch'a sarìa Chiriati-Iearim. ¹⁰Da Bala a virerà peui a ponent anvers ëd la montagna 'd Seir, a passerà për la còsta setentrional dël mont Iearim, ch'a l'é Chesalon, e a cala a Bet-Semess an passand da Timna. ¹¹Da là

60 Për ës episòdi, ch'as vèdda: Nùmer 14:30.

61 Cfr. Numer 13:1-30.

62 Cfr. Numer 14:24.

63 O “La Rampa djë Scorpion” (אֲרָבִים [‘aqrabbim] a veul dì “scorpion (plural)” an Ebràich

le borne a van anans anvers ëd la banda 'd tramontan-a d'Escron, an spantiand-se vers Sicron, e passand pèr mont Bala e prolungandse fin-a a Iabnel, pèr rivé al mar. ¹Finage 'd ponent a sarà 'l Mar Mediteràni. Coste le bòine da tute le bande dij Giudé conform a soe famije.

Caleb e Otniel

¹³A Caleb, fiul ëd Iefune, Giosuè a l'ha daje na part an mes dij fieuj ëd Giuda, parèj coma che Nosgnor a l'avìa comandaje, visadì: la sità d'Arba pare d'Anach, ch'a sarìa peui Ebron. ¹⁴E Caleb a l'ha dëspossessà da là ij tre dissident d'Anach, valadi le famije ëd Sesai, Achiman e Talmai⁶⁴. ¹⁵Da là a son montà vers j'abitant ëd Debir, che antlora as ciamava Chariat-Sefer. ¹⁶E Caleb a l'ha dit: "I darai mia fija Acsa da marié a col che a conquisterà la sità 'd Debir". ¹⁷E Otniel ben Chenas, frel pì cit ëd Caleb, a l'ha pijala; e Caleb a l'ha daje soa fija Acsa tant 'me sposa. ¹⁸E a l'é capità che Otniel a l'avìa convinciù Acsa a ciamé a sò pare un tòch ëd tèra; ël di dël mariagi Acsa a l'é calà dal borich e Caleb a l'ha ciamaje còs d'àutr a vorìa. ¹⁹A l'ha rëspondù: "Dame un present! Pèrchè la tèra ch'it l'has dame a l'é tuta arsuva, dame n'adoss". Anlora 'l pare a l'ha donaje doe sorgiss aranda dël camp: dzora e sota dla tèra.

Sità 'd Giuda

²⁰Costa a l'é l'ardità dla tribù dij fieuj ëd Giuda scond soe famije. ²¹Le sità butà an brova a sud dla tribù giudea, vers ël finagi d'Edom, a l'ero: ²²Cabzel, Eder, Iagur, China, Dimon-a, Adada, ²³Chedes, Catzor, Itnan, ²⁴Zif, Telem, Bealot, ²⁵Catzor Cadata, Cheriot, Chetzron ch'a sarìa Catzor, ²⁶Amam, Sema, Molada, ²⁷Catzar-Gada, Chesmon, Bet-Pelet, ²⁸Catzar-Sual, Beer Seba, Bisiotia, ²⁹Baala, Iim, Esem, ³⁰Etolad, Chesil, Corma, ³¹Ziclagh, Madmana, Sansana, ³²Lebaot, Silchim, Ain e Rimon; an tut vinteneuv sità, e sò vilage. ³³Ant la region bassa: Estaol, Zorach, Asna, ³⁴Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enam, ³⁵Iarmut, Adulam, Soco, Aseca, ³⁶Saraim, Aditaim, Ghedera e Ghederotaim: quatòrdes sità e sò vilagi. ³⁷Zenan, Cadassa, Migdal-Gad, ³⁸Dilean, Mitzpa, Ioctel, ³⁹Lachis, Botzcat, Eglon, ⁴⁰Cabon, Lacma, Chitlis, ⁴¹Ghederot, Bet-Dagon, Nama e Macheda: sèddes sità e sò vilagi. ⁴²Libna, Eter, Asan, ⁴³Ifta, Asna, Netzib, ⁴⁴Cheila, Aczib, e Maresa: neuv sità e sò vilagi. ⁴⁵Ecron, le sità 'd sò teritòri e sò vilagi; ⁴⁶da Ecron e a ossident, tute le sità davzin-e a Asdod e sò vilagi. ⁴⁷Asdod, le sità dij sò anviron e sò vilagi; Gasa, le sità 'd sò teritòri e sò vilagi fin-a al torent d'Egit e al Mar Gröss, ch'a serv da finage. ⁴⁸Ant la contra 'd montagna: Sanoir, Iatir, Soco, ⁴⁹Dana, Chariat-Sana, ch'a sarìa Debir, ⁵⁰Anab, Estemo, Anim, ⁵¹Gossen, Colon e Ghilo: óndes sità e sò vilagi. ⁵²Arab, Duma, Esan, ⁵³Ianim, Bet-Tapua, Afeca, ⁵⁴Cumta, Chariat-Arba, ch'a l'é Ebron, e Zior: neuv sità e sò vilagi. ⁵⁵Maon, Carmel, Zif, Iuta, ⁵⁶Iesrel, Iocdeam, Zanoach, ⁵⁷Cain, Ghibea e Timna: des sità e sò vilagi. ⁵⁸Calcul, Bet-Zur, Ghedor, ⁵⁹Marat, Bet-Anot e Eltecon: ses sità e sò vilagi. ⁶⁰Chariat-Bal ch'a sarìa Chariat-Iearim, e Raba: doi sità e ij sò vilagi. ⁶¹Ant ël desert: Bet-Araba, Midin, Secaca, ⁶²Nibsan, Ir-Amela e En-ghedi: ses sità e sò vilagi. ⁶³Pèr lòn ch'a riguarda ij Gebusé ch'a stasio a Gerusalem, ij Giudé a l'han pa podùje mandé via; e ij Gebusé a l'han abità con la gent ëd Giuda an Gerusalem, fin-a al di d'ancheuj⁶⁵.

16

La tribù 'd Giusep

¹Èl teritòri assegnà pèr sòrt ai dissident ëd Giusep, a l'ncaminava dal Giordan ëd Gérico, fin-a a j'aque 'd Gérico anvers orient, ch'a l'é 'l desert; an montand da Gérico pèr la montagna fin-a Betel. ²E costa frontiera da Betel a rivava a Lus⁶⁶, an passand da Atarot, andova ch'a vivìo j'Archita. ³Peui

⁶⁴ Cfr. Giudes 1:20.

⁶⁵ Cfr. Giudes 1:21; 2 Samuel 5:6; 1 Crònache 11:4.

⁶⁶ Ant ël test ebraich Lus a vorìa esse 'l leu ëd testa dël finagi che a andasìa da Betel a Lus. An d'àutri versèt Betel e Lus a smijo esse il midem pòst, antramentre che ambelessì a son diferent. Da notè che la NIV a vòlta "da Bethel

a calava an dëssendend anvers l'ossident, ai finagi dj'Iafletita, fin-a a le borne 'd Bet-Oron bassa. Da là a rivava a Gheser e a finia ant ël Mar Gröss. ⁴A lé parèj che ij dëssendent ëd Giusep, visadi ëd Manasse e Efraim a l'han arseivù sò teritòri.

Teritòri assegnà a Efraim

⁵Èl teritòri assegnà a le famije d'Efraim a l'era costì: an partend da est sò finagi a andasià da Atarot-Adar e Bet-Oron bassa. ⁶Costa frontiera a seurtia vers ël mar a Micmeta, da la banda dël setentrion a virava vers levant fin-a Tacanat-Silo, e an passand da orient, a rivava a Ianoach: ⁷Peui a calava da Ianoach a Ataròt e a Nara, a tocava Gérico, pèr seurte peui ant ël Giordan. ⁸Da Tapuach, ël finage andasià vers ponent fin-a al torent ëd Cana, pèr finì al mar. Costa a l'é l'ardità dla tribù dj'Efraimita, conform soe famije, ⁹con la gionta dle sità (tute sità con sò vilagi), butà da banda pèr j'Efraimita an mes a l'ardità dla gent ëd Manasse.

¹⁰Ora, tutun, j'Efraimita a l'han pa scassà ij Canané ch'a stasiò an Gheser⁶⁷; e ij Canané a stan ancora an mes d'Efraim fin-a al di d'ancheuj, combin ch'a sio sogetà a 'd prestassion forsà.

17

Teritòri assegnà a Manasse

¹Èl teritòri assegnà pèr sòrt a la tribù 'd Manasse, ël prim-génit ëd Giusep, a l'é stàit cost-sì: a Machir, ël prim-génit ëd Manasse e pare 'd Ghilead, ch'a l'era 'n guerié, a l'è tocaje Ghilead e Basan. ²Nopà, ëdcò a j'òutri clan dissident ëd Manasse, a l'é tocaje 'n teritòri. Costi clan a j'ero coj d'Abieser, d'Elech, d'Asriel, ëd Sechem, ëd Chefer e 'd Semida, l'é a dì, ij dissident ëd Manasse, fieul ëd Giusep.

³A l'opòst Zelofcad, fieul ëd Chefer, fieul ëd Ghilead, fieul ëd Machir, fieul ëd Manasse, a l'avìa pa avù 'n fieul mas-cc, ma mach ëd fije. Sò nòm a l'ero Macla, Noa, Oglà, Milca e Tirza. ⁴Lor a son presentasse al sacerdot Eleasar, a Giosuè ben Nun e ai cap dël pòpol e a l'han dije: "Nosgnor a l'ha comandà a Mosè 'd dene teritòri 'dcò a nojàutre, parèj com a nòstri parent mas-cc". Pèr lòn com a l'era stàit ordinà da Nosgnor, a son èstàite assegnà 'd tère an mes a cole dij frej ëd sò pare⁶⁸. ⁵Pèr costa rason la tribù antrega 'd Manasse a l'ha avù an tut des possediment a ossident dël Giordan e ij teritòri ëd Ghilead e 'd Basan a levant. ⁶Parèj che 'd tèra a l'é stàita assegnà nen mach ai dissident mas-cc, ma 'dcò a le fomne, e 'l teritòri ëd Ghilead a apartenia a d'òutri dissident ëd Manasse.

⁷Le tère 'd Manasse a ponent dël Giordan a partìo da la banda d'Aser e andasiò fin-a a Micmetat, an facia a Sechem. Peui ël finagi a virava a mesdì, vers Iasib-En-Tapuach. ⁸Èl teritòri ant j'enviròn ëd Tapuach a l'era 'd Manasse, ma la sità 'd Tapuach a l'era dla tribù d'Efraim, ëdcò se a fasia part dij confin ëd Manasse. ⁹Costa frontiera a calava peui al torent Cana, an tirand anvers ël mesdì dël torent. Coste sità a l'ero d'Efraim combin a fùisso an tra le sità 'd Manasse. Dël rest ël finagi a seguitava la còsta setentrional dël torent, e soe stremità a finìo al mar. ¹⁰Col ch'a l'era vers mesdì a l'era Efraim, antramentre che a tramontan-a a-i j'era Manasse: soa borna a ponent a l'era 'l mar. Nopà da le bande setentrionaj Manasse a tocava Aser e pì vers levant: Issacar. ¹¹Sòn pèr ël motiv che Manasse a l'avìa quartié ant le sità ëd Bet-Sean, Ibleam, Dor, En-Dor, Tanach e Meghido, tute con sò vilage dj'enviròn: valadi tre contrà elevà. ¹²Meno che, ij fieuj ëd Manasse a l'han pa podù

(visadi, Lus)" ambelessì, an seghitand la letura djè LXX, εἰς Βαιθηλ Λουζα (eis Baithēl Louza, "da Betel a Lus).

67 Cfr. Giudes 1:29.

68 Cfr. Numer 27:1-7.

conquisteje e parèj che an cole sità-là a son andàit anans a steie ij Canané. ¹³Cand che j'Israelita a son èstàit pì fòrt, a l'han fàila a fé dventé ij Canané tributari, ma mai a scasseje⁶⁹.

¹⁴Ij dissident ëd Giusep, na vòta, a l'avìo reclamà e dije a Giosuè: “Pèrchè has-to dane mach na part dël teritòri? Nojàutri i soma ëd bon nùmer, për ël motiv che adess⁷⁰ Nosgnor a l'ha benedine!”.

¹⁵A l'ha rësponduje Giosuè: “Se iv seve pròpi un pòpol gròss e la montagna d'Efraim a l'é tròp cita për voi, anlora monté a la foresta e dësbòschela për feve spassi ant ël pais dij Perissita e dij Refaim”. ¹⁶Ij dissident ëd Giusep a l'han arpijàit: “Costa montagna a l'é pa pro për noi, e tuit ij Canané che a stan ant la pian-a, a l'han ëd chèr ëd fer, tuti, sia coj che a àbito a Bet-Sean, e ant le sità dj'anviron come coj ch'a stan ant la valada d'Israel”. ¹⁷Anlora Giosuè a l'ha dije a la ca 'd Giusep, visadì a le tribù d'Efraim e Manasse: “I seve pròpi un grand pòpol, e 'd gròsse fòrse, për consequensa i l'aveve drit a na porsion pì gròssa che mach un-a. ¹⁸I l'avreve la montagna, ëdcò s'a l'é un bòsch. Vojàutri i copereve tuti j'erbo e l'ocupereve d'un canton a l'àutr. Nen mach, ma voi i la fareve a mandé via ij Canané, combin ch'a sio na gent fòrta e a l'àbio 'd chèr ëd fer”.

18

Assegnassion dël teritòri an tra le tribù ch'a-i restavo

¹Dòp d'avèj conquistà la tèra, tuta la comunità d'Israel a l'é assemblasse a Silo, andova ch'a l'ha drissà la Tenda dël Rëscontr⁷¹. ²A set tribù a l'era ancora pa stàita assegnà soa part ëd teritòri. ³Për lòn Giosuè a l'ha dije al pòpol d'Israel: “Còsa speteve a pijé 'l possess ëd la tèra che 'l Signor, Dé dij vòstri cè, a l'ha dave? ⁴Serne tre òm për tribù. Mi i-j manderai a esploré 'l pais. A lo traversan e a pronteran un pian d'arpartission ëd le tère. Peui a vniran da mi, ⁵e as divideran ël teritòri an set tòch. An tute le manere la tribù 'd Giuda a restrà an sò teritòri ant ël meridion, antramentre che ij dissident ëd Giusep a saran ant ël sò a setentrion. ⁶Scrive con deuit la ripartission dël teritòri e portémpla. Ambelessì, an presensa dël Signor nòst Dé, i i tirerai le sòrt. ⁷Ma a diferenza dj'àutri, ai Levita, a-j tocrà gnun-a part, perchè sò but a l'é 'd serve Nosgnor tant 'me sacerdot. Le tribù 'd Gad, ëd Ruben e la metà dle famije 'd Manasse peui, a l'han già avù soa tèra a levant dël Giordan, coma che Mosè a l'avìa concedùje”.

⁸Anlora j'òm ancaricà dl'esplorassion a son partì. Giosuè a l'avìa comandaje: “Andé, pèrcore 'l teritòri da na part a l'àutra. Fene na descriission scrita e peui torné sù da mi. Ambelessì a Silo, dè 'dnans a Nosgnor, i-i tirerai le sòrt ëd le part”. ⁹Cola gent a l'é andass-ne, e a l'han traversà la region: a l'han prontà un document scrivù ant un lìber dividù an set part e con la lista dle sità; peui a son tornà da Giosuè al camp ëd Silo. ¹⁰E Giosuè a l'ha campà le sòrt për lor a Silo a la presensa 'd Nosgnor; parèj che chiel a l'ha assegnà na part a tute le tribù d'Israel ch'a l'ero ancora senza tèra.

Teritori assegnà a Benjamin

¹¹A la tribù ëd Benjamin a l'é tocaje ël prim teritòri sortegià: as trovava an tra la tribù ëd Giuda e le bande dij dissident ëd Giusep. ¹²Soa frontiera da la part ëd setentrion a partìa dal Giordan; e cost finagi a montava an sla còsta 'd Gérico anvers tramontan-a, për peui ancora an montagna da la part ëd ponent për rivé al desert ëd Bet-Aven. ¹³Da là le bòine a passavo an sël fianch meridional ëd Lus, ciamà Betel, peui a calavo a Ataròt-Adar, dzora 'd la montagna a mesdì dël Bet-Oron ëd sota. ¹⁴Da là ël finagi a virava 'd diression e da la banda 'd ponent ëd costa montagna e a piegava a mesdì fin-a

69 Cfr. Giudes 1:27-28.

70 An Ebraïc: "Pèrché mi i l'hai daje an ardità na part e na porsion, combin che mi i sia 'd gent gròssa fin al temp d'ancheuj, ël Signor a l'ha benedime!" La costrussion כֹּחַ-אֲדָרְאֵשֶׁר אֲדָרְאֵשֶׁר אֲדָרְאֵשֶׁר ('ad'asher 'Ad koh, "fin-a [al temp] ") a lassa motobin antèrdovà. Pì probàbil che אֲדָרְאֵשֶׁר ('ad) a l'é אֲדָרְאֵשֶׁר ('al), che a darìa la letura: "fin-a ad ora”.

71 Cfr. Surtìa 33:7-11.

a la sità 'd Chiriat-Bal o Chiriat-Iearim, ch'a l'era 'd proprietà dla tribù 'd Giuda. Cost a l'era 'l confin a ponent. ¹⁵A mesdì, la frontiera a partìa da Chiriat-Jearim e andasia vers levant; e a rivava a le sorgiss dj'ëve 'd Neftoach. ¹⁶Peui a calava a j'erse dla montagna ch'a sovrasta la valada ëd Ben-Inom, a la mira pì setentrional ëd la comba dij Refaim. ¹⁷A virava a tramontan-a, an passand anvers le Curve d'En-Semes e a Ghelilot, an facia dla montà d'Adumim. Peui ël finage a calava al ròch ëd Boan (Boan a l'era 'l fieul ëd Ruben); ¹⁸a passava a setentrion dal pendiss che a së spòrs an sla comba dël Giordan për calè ant ël desert, ¹⁹e a traversava la cala 'd Bet-Ogla. A finìa ant ël gòlf setentrional dël Mar Mòrt, andova a dësbocha ël Giordan. Costi-sì a j'ero ij finagi meridionaj. ²⁰Ël confin oriental a l'era 'l Giordan. Coste a son le borne assegnà a le famije dla tribù ëd Benjamin.

²¹Le famije 'd Benjamin a l'ero padron-e 'd coste sità: Gérico, Bet-Ogla, Emech-Chesis, ²²Bet-Araba, Zemaraim, Betel, ²³Avim, Para, Ofra, ²⁴Chefar-Amoni, Ofni, e Gheba: ant tut dódes sità con sò anviron. ²⁵Ghibeon, Rama, Berot, ²⁶Mispe, Chefira, Mosa, ²⁷Rechem, Irpel, Tarala, ²⁸Zela-Elef, la sità dij Gebusé, valadì Gerusalem, Ghibea, Chiriat-Iearim: an tut quatòrdes sità con sò anviron. Costì ël teritòri che le famije dla tribù ëd Benjamin a l'han arseivù.

19

Teritori assegnà a Simeon

¹Lë scond teritòri tirà a sòrt a l'é stàit col ëd la tribù ëd Simeon. A së spantiava da 'ndrinta dle tère dla tribù 'd Giuda. ²Soa ardità a comprendìa: Ber-Seba, Molada, ³Casar-Sucal, Bala, Esem, ⁴Eltolad, Betul, Corma, ⁵Ziclagh, Bet-Marcabot, Casar-Susa, ⁶Bet-Lebaot e Saruchen: tërdes sità e ij sò vilagi. ⁷Cajin, Rimon, Cheter, e Casan: quat sità e ij sò vilagi. ⁸Coj-lì a j'ero ij d'antorn ëd cole sità-là fin-a a Balat-Ber, che a l'é la Rama dël Mesdì. Cola-lì a l'é stàita l'ardità dla tribù dij Simeonita, conform a soe famije. ⁹Na part dij teritori dla tribù 'd Giuda a l'é stàita donà an ardità a la tribù 'd Simeon, dagià che ij dissendent ëd Giuda a l'avìo arseivù 'n teritòri tròp grand për lor. Për lòn, la tribù 'd Simeon as treuva sarà andrinta l'ardità 'd Giuda⁷².

Teritori assegnà a Zabulon

¹⁰Ël ters teritòri assegnà për sòrt a l'é stàit pr' ij clan ëd la Tribù 'd Zabulon. La frontiera 'd soa ardità a rivava fin-a a Sarid. ¹¹Sò finagi a montavo vers ël mar, fin-a a Marala, për peui rëscontresse a Dabeset, e da 'mbelelà al torent ch'a l'é an facia d'Iocneam. ¹²Peui da Sarid a tornava vers orient, andova ch'as àlva 'l sol, fin-a ai finagi ëd Chislot-Tabor, a passava për Daberat, e a montava a Iafia. ¹³Da là, an virand a levant, a rivava fin-a a la banda oriental ëd Gat-Efer, a Et-Casin, a tocava Rimon, e a vertìa a Nea, ¹⁴për peui pieghé a setentrion anvers Anaton e finì ant la comba 'd Ifta-El. ¹⁵A comprendìa: Cata, Nacalal, Simron, Idala e Betlem, dódes sità con ij sò vilagi. ¹⁶Costì a l'era 'l teritòri dij Zabulonita, conform a soe famije.

Teritòri assegnà a Issacar

¹⁷Ël quart teritòri assegnà për sort a l'é tocaje ai clan ëd la tribù d'Issacar. ¹⁸E soe contrà a son èstàite cole ch'a l'ero vers Iesrel, Chesulot, Sunem, ¹⁹Afaraim, Sion, Anacarat, ²⁰Rabit, Chision, Ebes, ²¹Remet, En-Ganim, En-Ada e Bet-Pases. ²²Peui a rivava a Tabor, a Sacasuma, a Bet-Semes, e a finìa ant ël Giordan: a comprendìa sèddes sità con ij sò vilagi. ²³Costì a l'é stàit ël posediment dij clan ëd la tribù d'Issacar, le sità e ij sò vilagi.

72 19:2-8 cfr. 1 Cronache 4:28-33.

Teritòri assegnà a Aser

²⁴Èl teritòri ch'a fà sinch assegnà pèr sòrt a l'é stàit pr' ij clan ëd la tribù d'Aser. ²⁵Sò finage a l'era Elcat, Cali, Beten, Acsaf, ²⁶Alamelech, Amad e Misal; a traversava ël Carmel a ponent e seguitand ël torent Libnat, a rivava al mar. ²⁷Peui a tornava vers ël sol levant, a Bet-Dagon, e as rëscontrava con Zabulon e con la valada 'd Ifta-El a tramontan-a; a seguitava peui pèr Bet-Emech e Neiel, e a passava dè sinistra ëd Cabul, ²⁸an tocand Ebron, Recob, Amon e Cana, fin-a a Sidon la Granda; ²⁹peui la frontiera a tornava a Rama, fin-a a Tir, sità fortificà, a piegava vers Osa, e a finìa al mar. A Comprendìa: Ebel, Aczib, ³⁰Cuma, Afech e Recob: an tut vintedoi sità con sò vilagi. ³¹Costa-sì a l'é stàita l'ardità dij clan ëd la tribù d'Aser, le sità e ij sò vilagi.

Teritori assegnà a Neftali

³²Èl teritòri ch'a fà ses, assegnà pèr sòrt, a l'é stàit pr' ij clan ëd la tribù 'd Neftali. ³³E soa frontiera a partìa da Elef, e peui Alon e Zanim, e Adami-Necheb, e Iabnel fin-a Lacum, pèr cité soe stremità al Giordan. ³⁴Da là vers ponent a gimbava vers Asnot-Tabor, pèr seurte da là a Ucoch; d'ambelessì le borne a tocavo 'l fianch meridional dël teritòri ëd Zabulon, e la banda 'd ponent ëd la tribù d'Aser con a levant ël Giordan. ³⁵Sita fortificà a l'ero: Zidim, Zer, Amat, Racat, Chineret, ³⁶Adama, Rama, Casor, ³⁷Chedes, Edrei, En-Casor, ³⁸Jiron, Migdal-El, Corem, Bet-Ana e Bet-Semes; disneuv sità e sò vilagi. ³⁹Costa-sì a l'era l'ardità dij clan ëd la tribù 'd Neftali, soe sità e ij sò vilagi.

Teritori assegnà a Dan

⁴⁰Èl teritòri ch'a fà set assegnà pèr sòrt a l'é stàit pr' ij clan ëd la tribù 'd Dan. ⁴¹E le contrà 'd soa ardità a son ëstàite Zorach, Estaol, Ir-Semes, ⁴²Scalabin, Aijalon, Ila, ⁴³Elon, Timna, Ecron, ⁴⁴Elteche, Ghibeton, Bacalat, ⁴⁵Iecud, Bene-Berach, Gat--Rimon, ⁴⁶j'ave 'd Iarcon, e Racon, con ij finagi ch'a son an facia 'd Iopa. ⁴⁷Ma col teritòri a l'era tròp ëstrèit pèr ij fieuj ëd Dan: an efet lor a l'han peui marcià an guera contra 'd Lesem, a l'han pijala, e passà la gent a fil dè spa, a son fasne padron; a l'ha abitaie an ciamandla Lesem-Dan, dal nòm ëd Dan sò Grand⁷³. ⁴⁸Costa a l'é stàita l'ardità dij clan ëd la tribù 'd Dan, le sità e ij sò vilagi.

⁴⁹Dël rest, dal moment ch'a l'han chità 'd partagé ël pais conform a sò confin, j'Israelita a l'han vorsù deje 'dcò a Giosuè fieul ëd Nun na proprietà an mes ëd lor. ⁵⁰Coma ch'a l'avìa comandà Nosgnor, a l'han daje la sità che chiel a l'ha vorsù, valadi: Timnat-Sera, an sij mont d'Efraim. Chiel a l'ha arcostruila pèr steie.

⁵¹Coste-sì a son j'ardità che Eleasar, ël sacerdot, Giosuè, fieul ëd Nun, e ij capfamija dle tribù a l'han ëspartì pèr sòrt an tra ij clan ëd le tribù d'Israel. Costa spartission a l'han fala a Silo, a la presensa 'd Nosgnor, a l'intrada dla tenda dël rëscontr. Pèrparèj a l'é completasse tuta la spartission dël pais.

20

Le sità d'arfugi

¹Nosgnor a l'ha dije a Giosuè: ²“Parla a j'Israelita da mia part e dije: ‘Feva 'd sità d'arfugi coma che già i l'avìa davne pèr mojen ëd Mosè, ³pèrchè a peussa trovè na sosta chi ch'a l'abia massà cheidun senza dësne e senza premeditassion e a peussa trovè dè scampé da chi ch'a l'ha da vendichene la vîtima⁷⁴. ⁴Èl pèrseguità a scamperà ant un-a 'd coste sità e, an ëstasend ant l'andron ëd la pòrta, a dimostrerà la dësgrassia ch'a lé ancapitaje dè 'dnans j'ansian, che a esército l'autorità an cola sità.

⁷³ Cfr. Giùdes 18:27-29.

⁷⁴ O “dal vendicator dël sangh”.

Dòp l'esposission dij sò fàit, lor a lo faran intré e a j'assegneran un leu andova sté an mes ëd lor. ⁵Se 'l vendicator dël sangh a vnirà për ciapelo, lor a-j lo consegneran pa an soe man, perchè 's massida a l'ha massà cheidun senza vorèilo e senza ch'a sia mai staie cheicòsa an tra 'd lor, për ël temp andré. ⁶Chiel as na starà ant la sità fin-a che a sia comparì an giudisse dè 'dnans ëd la ciambreja, e fin-a ai di dël temp ëd la mòrt dël sacerdot pì àut. Mach antlora l'ammassida a podrà torné a ca soa, da la sità andova ch'a l'era scapà”.

⁷Anlora j'Israelita për lolì a l'han sernù: Chedes an Galilea ant le bande 'd montagna 'd Neftali, Sichem dij mont d'Efraim e Chiriat-Arbe, valadì Ebron, an sij mont ëd Giuda. ⁸Dè 'd là dël Giordan, a levant ëd Gérico, a l'han fissà Beser, ant la piarda deserta, che a appartenìa a la tribù 'd Ruben, Ramot ant ël Ghilead, ëd la tribù ëd Gad e Golan ant ël Basan, ëd la tribù ëd Manasse. ⁹Coste a son èstàite le sità stabilie për tuit ij fieuj d'Israel e për ij forèsté ch'a stan an mes ëd lor, perchè chicassia ch'a l'avèissa massà cheidun senza dësne, av trovèissa sosta legal e a l'avèissa parèj pa da meuire për man dël vendicator dël sangh, anans che l'ammassida andèissa a presentesse dè 'dnans ëd la ciambreja⁷⁵.

21

Le sità levitiche

¹A son presentasse peui al sacerdot Eleasar e a Giosuè, fieul ëd Nun, ij cap-famija dij Levita e ij cap-famija dj'altre tribù d'Israel. ²A l'han parlaje an Silo, ant la tèra 'd Canaan, an costa manera-sì: “Nosgnor a l'ha comandà për mojen ëd Mosè che an fusso donà 'd sità për steie, con ij sò anviron, për nòst bestiam⁷⁶”. ³Anlora j'Israelita a l'han daje ai Levita chèiche sità con ij sò pasturagi, gavandje da soe proprietà conform a lòn che Nosgnor a l'avìa dije. ⁴A son tirasse le sòrt anans ëd tut për la famija dij Coatita: e a costi Levita dissident dël sacerdot Aron, a son tocaje tèrdes sità an tra le tribù ëd Giuda, Simeon e Beniamin. ⁵A la resta dla posterità 'd Coat, conform a soe famije, a son tocaje an sòrt des sità ëd le tribù d'Efraim, ëd Dan e dla mesa tribù 'd Manasse.

⁶Ij Ghersonita a l'han avù për sòrt tèrdes sità, da le famije dla tribù d'Issacar, da cola d'Aser, ëd Neftali e da la mesa tribù ëd Manasse an Basan. ⁷Ai fieuj ëd Merari, conform a soe famije, a son tocà dódes sità dla tribù 'd Ruben, cola 'd Gad e da la tribù 'd Zabulon. ⁸Parèj, donca, j'Israelita a l'han daje an sòrt, tute coste sità con ij sò anviron ai Levita, parèj coma che Nosgnor a l'avìa comandaje për mojen ëd Mosè.

⁹Coj dla tribù ëd Giuda e dla tribù ëd Simeon a l'han assegnaje coste sità nominà ambelessì con ij sò nòm. ¹⁰Coste sità a son peui tocaje ai fieuj d'Aron, ch'a l'ero dle famije coatita, fieuj ëd Levi, perchè la prima sòrt a l'era surtia për lor. ¹¹A son èstàie assegnà Chiriat-Arba, (Arba a l'era pare d'Anach) ciamà 'dcò Ebron, an sla montagna 'd Giuda, con soe adiacense tut d'antorn. ¹²L'istess, ël teritòri davzin a la sità e ai sò vilagi a l'é stàit donà a Caleb fieul ëd Iefune. ¹³A l'han daje ai fieuj dël sacerdot Aron, le sità d'arfugi për j'ammassida, Ebron e soa campagna; peui Libna e ij sò anviron. ¹⁴Iatir e soe adiacense, Estemoa e soa campagna, ¹⁵e Olon con sò anviron, e Debir, ¹⁶e Ain con soe adiacense, e Iuta e Bet-Semes, tute con ij sò anviron; an tut neuv sità ch'a fasìo part ëd cole doe tribù là. ¹⁷Dla tribù ëd Beniamin a son sèrnusse: Ghibeon e Gheba, con tut dantorn, ¹⁸Anatot e Almon, con soe adiacense: an tut quatr sità. ¹⁹An tut ai sacerdot fieuj d'Aron, a son assegnasse tèrdes sità, con sò pasturagi davzin.

75 20:1-9 cfr. Numer 35:6-32; Deuteronomi 4:41-43; 19:1-13.

76 Cfr. Numer 35:1-8.

²⁰Ora, a la rimanensa dle famije levitiche, a-i j'ero 'dcò ij dissident ëd Coat, che a l'han l'avù, tirà a sòrt, coste sità dla tribù d'Efraim: ²¹Sechem, sità 'd sosta legal con ij sò anviron, an tra ij mont d'Efraim; e ancora Gheser; ²²Chibzaim e Bet-Oron: quat sità con ij sò pàscoj. ²³Da la tribù 'd Dan, Elteche, con soe adiacense, Ghibeton, con soa contrà, ²⁴Ajalon, con ij sò anviron, Gat-Rimon con soa provinsa: quat sità. ²⁵Da la mesa tribù 'd Manasse: Tacanach e Gat-Rimon⁷⁷, tute con sò anviron: doi sità. ²⁶Përparèj che des sità con tui sò anviron a son èstàite për le famije dij Coatita, rimanensa dla stirp levitica. ²⁷Da la mesa tribù 'd Manasse a l'é 'dcò stàit donà a le famije dij Levita ch'a dissendìo da Gherson: Gòlan, butà ant ël Basan, sità d'arfugi për j'amassida, e Bestarat: doi sità con sò pasturagi. ²⁸Da la tribù d'Issacar: Chison, Daberat, ²⁹Armut e En-Ganim: quat sità con respetiv sircondari. ³⁰Da la tribù d'Aser: Misal, Abdon, ³¹Elcat e Recob: quat sità, con sò anviron d'antorn. ³²Da la tribù ëd Néftali: Chedes, sità 'd sosta për n'amassida, butà an Galilea, Amot-Dor e Cartan: tre sità, con tui sò anviron. ³³An tut, le sità con sò pasturagi, dàite a vaire famije ghersonite e son èstàie tērdes. ³⁴Da la tribù ëd Zabulon a l'han ëdcò donaje a le famije merarite, posterità e rimanensa dij levita: Iocneam, Carta, ³⁵Dimna, Nacalal; quatr sità con sò anviron tut d'antorn. ³⁶Da la tribù ëd Ruben: Beser, sità 'd sosta për n'amassida e ant ël desert dla piarda: Iacas, ³⁷Chedemot e Mafacat, quat sità con tuti ij sò anviron d'antorn. ³⁸Parèj ëdcò da la tribù ëd Gad a l'han donàje: Ramot dël Ghilead, sità d'arfugi për n'amassida, Macanaim, ³⁹Chesbon e Iaser, quat sità con sò pasturagi tut d'antorn. ⁴⁰An tut ij fieuj ëd Merari, dividù conform soe famije, che a formavo la rimanensa dij Levita a l'han avù dódes sità.

⁴¹An tut, ij Levita, an mes ai fieuj d'Israel a l'han otnù quaranteut sità, con ij sò anviron ëd pastura d'antorn. ⁴²A l'ero tute sità con sò teritòri an adiacensa: parèj a l'é stàit për tute cole sità.

⁴³Donca, Nosgnor a l'ha daje a j'Israelita tuta cola tèra, ch'a l'avìa giurà 'd doneje ai sò cè. Lor a l'han arseivune 'l domini e a son restaie. ⁴⁴Nosgnor a l'ha conceduje 'dcò la pas con le gent avzin-e, conform a la promèssa fàita ai sò grand, e nen un nemis a l'é ancalass-ne a arviresse contra dj'Israelita, nen mach, ma 'l Signor a l'ha daje tuit an sò podèj. ⁴⁵Gnanca 'n mòt ëd tute le promèsse propissie fàite da Nosgnor a la ca d'Israel a son tombà: tute as son compie.

22

Artorn ëd le tribù da la Transgiordània

¹Anlora Giosuè a l'ha mandà a ciamé j'òm ëd la tribù 'd Ruben e 'd Gad, ansem a la mesa tribù 'd Manasse, ²e a l'ha dije: “Vojàutri i l'ave compì tut lòn che Mosè, ël servent ëd Nosgnor a l'avìa comandave, e i l'ave scotà mia vos an tut lòn ch'i l'hai comandave⁷⁸. ³Voi i l'ave pa chità ij vòstri frej, combin ch'a sia vaire ch'i seve con lor, fin-a al dì d'ancheuj, e i l'ave osservà parèj ij comandament dël Signor vòst Dé. ⁴E bin, ora, ël Signor vòst Dé a l'ha daje d'arlass a vòstri frej, com a l'avìa dije. Donch, adess i peude artorné a cà vòstra, ai teniment che Mosè, ël servent ëd Nosgnor, a l'ha dave dè 'dlà dël Giordan. ⁵Tnì mach da cont⁷⁹ ij comandament e la lege che Mosè, servent ëd Nosgnor, a l'ha raccomandave, an vorèndje bin al Signor, vòst Dé, an marciand ant ij sò vieuj, an dasèndje da ment ai sò comandament: tnive strèit fidej a chiel, e servilo con tut vòst cheur e con tuta vòstra ànima”. ⁶Peui Giosuè a l'ha benedije e lassaje andé; e coj-lì a son tornass-ne a soe ca⁸⁰.

⁷⁷ Mal fé la tradussion ambelessi: a s-ciòd da la lista dle sità danite che a-i j'ero anans. Jè LXX a lesò Iebatha (Ιεβθα), la volgata: Jebaam, la volgata clementin-a: Gethremmon; 1 Chr 6:55 HT (6:70 ET) a les Bil'am (בִּלְאָם).
Comissìa la pì part ëd le version moderne a manten ël nòm ëd "Gat Rimon".

⁷⁸ Cfr. Numer 32:20-32; Giosué 1:12-15.

⁷⁹ O “buteje an pràtica con col gran soèn”.

⁸⁰ O “a soe tende”.

⁷Ora, Mosè a l'avìa daje a la mesa tribù 'd Manasse un teritori an Basan; e Giosuè a l'ha assegnà a l'àutra metà dla tribù un teritori an mes, ed sà dël Giordan anvers ponent fin-a al mar. Cand che Giosuè a l'ha pijà congé da coj ch'as na tornavo, a l'ha benedije. ⁸A l'ha dije: "Vojàutri i torne a vòstre abitassion con ed richissie gròsse, e con na gròssa ardità coma coj dij sò frej, ant el pais dè 'd sà dël Giordan anvers ponent fin-a al mar. Cand che Giosuè a l'ha pijà congé da coj ch'as na tornavo, a l'ha benedije.

Eression ed n'autar da para dël Giordan

⁹Donch, ij Rubenita e ij Gadita, ansem a la mesa tribù 'd Manasse, a son tornass-ne a soa ca. A l'han lassà j'Israelita a Silo, ch'a l'é ant el pais ed Canan, con j'Israelita, e a son andass-ne al pais ed Ghilead, ant la tèra 'd soa proprietà, cola che Nosgnor, pèr mojen ed Mosè, a l'avìa soagnaje. ¹⁰A l'é parèj che ij Rubenita e ij Gadita, ansem a la mesa tribù 'd Manasse, a son rivà ai finagi dël Giordan, ch'a l'ero ant el teritori dij Canané, e a l'han drissà ambelelà n'autar, da para dël Giordan, n'autar dl'aparenza gròssa.

¹¹La neuva a l'é sùbit èspantiasse an tra j'àutri Israelita: "Ij Rubenita e ij Gadita, ansem a la mesa tribù 'd Manasse, a l'han butà 'n pé n'autar ch'a varda vers el pais ed Canan, an sle rivere dël Giordan, ant el leugh che j'Israelita a l'avìo travèrsà 'l Giordan". ¹²Cand ch'a l'han sentù lon, j'Israelita a l'han sùbit convocà a Silo tuta la comunità d'Israel con l'intension ed feje guèra contra cole tribù⁸¹. ¹³Prima, contut, j'Israelita a l'han mandà 'l sacerdot Pineas, fieul d'Eleasar ant el pais ed Ghilead pèr parleje a le tribù 'd Ruben, ed Gad e dla mesa tribù 'd Manasse. ¹⁴A l'han compagnalo des dij prinsipaj dël pòpol, un pèr minca tribù d'Israel; a l'ero ij cap dle dissendense dij clan d'Israel. ¹⁵A son donca 'ndàit al pais ed Ghilead a trové le tribù 'd Ruben, ed Gad e dla mesa tribù 'd Manasse, e a l'han dije:

¹⁶"Parèj a dis tuta la ciambreja 'd Nosgnor: 'Còs é-lo mai, cost crimen comèttù da vojàutri contra 'l Dé d'Israel, an dèstornànd-ve ancheuj dal Signor, an drissànd-ve n'autar, pèr arvirve d'ancheuj contra Nosgnor⁸²? ¹⁷L'om-ne ancora avune pro dla prevaricassion ed Peor, che tanti maleur a l'ha portà a la comunità dël Signor, e che 'dcò adess i soma 'ncora nen èstane purificà⁸³? ¹⁸Vardé, vojàutri i vè slontan-e da Nosgnor! E pèr vòstra arvira d'ancheuj, doman a s'anviscrà l'ira 'd Dé contra tut el pòpol d'Israel! ¹⁹Contut, s'i chërde ch'a sia nen pro pura la tèra ch'i l'ave d'ancheuj, passé a la tèra dël Signor, andova 'l Tabernàcol ed Nosgnor a s'arlama, e i l'avreve na proprietà an tra nojàutri, basta mach ch'i andeve nen a arvirve⁸⁴ contra Nosgnor, nì contra 'd nojàutri, an fabricand-ve n'autar ch'a sia pa col dël Signor nòst Dé. ²⁰N'aviseve pa d'Acan, fieul ed Zerach ch'a l'era fasse colpéivol d'antèrdet, an comèttend parèj un crimen⁸⁵? Anlora l'ira 'd Nosgnor a l'era anviscasse contra tuta la comunità d'Israel! Combin ch'a fussa stàit sol, a l'é pa stàit mach chiel a meuire⁸⁶ pèr soa pèrversità".

81 Quand che le doi tribù e mesa ch'a stasio an sla riva oriental dël Giordan a l'han drissà n'autar a Nosgnor, j'àutre tribù a l'han reagì fòrt e an pressa. Le neuv tribù e mesa a l'han mnassà 'd feje guèra s'a l'avèisso nen chità costa pràtica. A l'avìa, an efet, da essje un sol autar, el Mishkan, e gnun d'àutri. L'istess a l'era quand ch'a l'avìo fabricà 'l Templ ed Gerusalem: an gnun àutr pòst ed sacrifici a j'ero pèrmiss. Combin che la tera antrega d'Israel a l'é santa, Nosgnor a veul che sò pòpol a-j renda l'adorassion ansema unt n'ùnich leugh, ant el cheur ed la capital, Gerusalem.

82 Cfr. Deuteronomi 12:6.

83 Cfr. Numer 25:1-9.

84 Ebràich: i t'arvire pa אָרַוּרָא da אָרַוּרָא, marad: arviros. Vaire mss ebràich a lesò an manera giusta la particela negativa אַל ('al) pèr la preposission אֶל ('el, "a").

85 Cfr. Giosuè 7:1-26.

86 (1) Prima possibilità 'd tradussion "a l'é pa stàit mach chiel a meuire pèr sò pecà." (2) Sconda opssion: אֶל אֶתְּחַוֶּה (v hu"ish 'Ekhad ', e chiel [a l'era] n'òm") parèj ed na clàusola concessiva a unisse con lòn che a-i j'é anans.

²¹Ij Rubenita, ij Gadita e coj dla metà dla tribù 'd Manasse a l'han rësponduje ai cap dij clan d'Israel: ²²“Èl Signor Tutpotent Dé, èl Signor Tutpotent Dé⁸⁷ a lo sa pro bin lòn ch'i voroma e a venta che 'dcò Israel a lo sapia. S'i l'avèisso vorsù arvirene o pëcché contra Nosgnor, ch'an përdona pa, ch'an fasa meuire. ²³Ch'a sia Nosgnor Dé a giudichene, s'a l'é pèr vireje le spale al Signor, ch'i l'oma drissà n'autar, o nopà, mach pèr smon-e 'd sacrifici ed comunion e d'olocàust. ²⁴Tutun bin al contrari, nojàutri i l'oma falo pèrchè i j'ero sagrinà che 'n doman ij vòstri fieuj a podèisso dì ai nòstri: 'Còsa l'evene vojàutri da fé con èl Signor, èl Dé d'Israel? ²⁵Gent ed Ruben e 'd Gad, a l'é 'l Signor medèsim ch'a l'ha butà 'l Giordan tanme na frontiera an tra nojàutri e vojàutri; parèj, donca, vojàutri i l'eve gnente da spartì con èl Signor, Dé d'Israel'. Parèj che ij vòstri fieuj, un doman, a podrìo dèstorné ij nòstri dal timor ed Nosgnor. ²⁶Pèr lòn i soma disse: 'Domse da fé, foma n'autar, nen pèr ufrì d'olocàust o d'àutri sacrifici, ²⁷ma tanme na testimoniansa antra nojàutri e vojàutri, e an tra le generassion ch'a vniran - che 'dcò nojàutri i l'oma da rende l'adorassion a Nosgnor, dè 'dnans ed chiel, con nòstri olocàust e sacrifici e vitime 'd comunion. A l'é parèj che ij vòstri fieuj a peudran pa dì ai nòstri un doman: 'Vojàutri i intre gnente con èl Signor!' ²⁸Donca, noi i pensavo: 'Se a dovèissa riveie che vojàutri i disèisse coste paròle a noi, o a le generassion venidòire, nojàutri i-j diroma: 'Vardé na réplica dl'autar ed Nosgnor, col ch'a l'han fàit ij nòstri cé - pa nen pèr d'olocàust o 'd sacrifici, ma tanme na testimoniansa antra vojàutri e nojàutri'. ²⁹Lontan da noi mach èl pensé 'd vorèine arviré o 'd viré le spale a Nosgnor, an drissand n'autar pèr j'olocàust, j'oblassion e ij sacrifici fòra da l'autar ch'a l'é dèl Signor e ch'a stà dè 'dnans ed sò tabernàcol!'”.

³⁰A sente sòn, èl sacerdot Pineas, fieul d'Eleasar, e ij cap ed la comunità, valadì ij cap ed le milen-e d'Israel ch'a l'ero con chiel, a son restane sodisfàit. ³¹Nen mach, ma Pineas a l'ha dije ai Rubenita, ai Gadita e a coj ed Manasse: “Adess⁸⁸, i savoma che 'l Signor a l'é con vojàutri, pèrchè i l'eve comèttù contra 'd chiel gnun-a prevaricassion, e con lòn, i l'eve risparmiàje a Israel, l'arvangia 'd Nosgnor”. ³²Peui Pineas, fieul dèl sacerdot Eleasar, a l'é congedasse da lor, e ansema con ij prinsì a l'é tornassane dal pais ed Ghilead ant la tèra 'd Canan, an tra j'Israelita pèr arferije tut. ³³J'Israelita a l'han agradi motobin soe paròle: a l'han benedì Nosgnor e a l'han mai pì parlà 'd feje guèra pèr vasté la region andova ch'a stasiò ij Rubenita e ij Gadita. ³⁴E a l'han ciamà l'autar “Testimoniansa”, ch'a sta a significhé: “A l'é na testimoniansa an tra nojàutri e loràutri che Nosgnor a l'é 'l Dé ùnich”.

23

Èl testament ed Giosuè

¹A j'ero già passaie vaire agn dal moment che Nosgnor a l'avìa conceduè al pòpol d'Israel l'arpòs⁸⁹ da tuit ij nemis ch'a l'avìa d'antorn. Cand che Giosuè a l'era vej e bin anans ant j'agn, ²a l'ha convocà tut Israel con ij sò ansian e ij cap ed famija, ij giudes e j'ufissiaj, e a l'ha dije:

“I son dventà vej e motobin anans ant j'agn. ³Vojàutri medèsim i l'eve vèddù lòn che 'l Signor, vòst Dé, a l'ha fàit a tute le nassion dj'anviron: chiel a l'ha combatù an vòst favor. ⁴I l'hai assegnà a vòstre tribù, tirandje a sòrt, ij teritòri dle nassion ch'i l'hai dèsbilà⁹⁰ e 'd cole ch'a resto ancora, dal

Le paròle che a resto (לַאֱלֹהִים אֵל , lo'gava' ba'avono) a son ancora tant 'me na domanda retòrica (“É-lo pa mòrt pèr sò pecà?”).

87 Èl Dé d'Israel a l'é ambelessì identificà con tre nòm: (1) אֵל ('el), "El" (o "Dé"); (2) אֱלֹהִים ('elohim), "Elohim" (o "Dé"), e (3) יְהוָה ('yhvh), "Yahweh" (o "èl Signor"). Èl nòm אֵל ('el, "El") a l'é sovens combinà con titoj, pèr esempi El Ellyon, "Dé Pì Àut".

88 אַז ('az "antlora") dovrà an sens lògich.

89 O “la pas”.

90 O “sterminà”.

Giordan fin-a al Mar Mediterrani a ponent. ⁵Èl Signor medésim, vòst Dé, a-j scasserà via da vòstra presensa pèr fé spassi a vojàutri, e i sareve padron èd soa tèra 'd lor, coma 'l Signor, vòst Dé a l'ha promèttuve. ⁶Tutun, vojàutri, siè sèmpe decis e costant ant èl guerné e buté an pràtica tut lòn ch'a l'é stàit scrivù ant ij lìber èd la lege èd Mosè, senza scarté nì a drità nì a gàucia. ⁷Amparenteve⁹¹ pa con le gent forestere che ancora a-j son an mes èd vòjàutri; anvoché nen èl nòm èd soe divinità, giuré⁹² pa pèr lor: rendje nen èd servissi e men che men-o adoreje. ⁸Al contrari, mantnive fidej al Signor, vòst Dé, coma ch'i seve mantnuve fin-a 'l dì d'ancheuj. ⁹A l'é Nosgnor ch'a l'ha taparà via da dè 'dnans èd vojàutri cole gent potente e numerose. Fin-a 'l dì d'ancheuj dè 'dnans èd vojàutri gnun a l'ha podù arziste. ¹⁰Un èd voi, a l'era pro pèr fene scapé mila 'd lor, pèrchè Nosgnor midem, vòst Dé, a combatìa pèr vojàutri, coma ch'a l'ha promèttùve⁹³. ¹¹Pèr lòn pijèvla motobin a cheur èd voreje bin al Signor, vòst Dé. ¹²Contut s'i vè slontan-e da chiel butandve ansema con ij forèsté che ancora a stan an mes a vojàutri, s'i marie ij sò fieuj e soe fije e parèj i v'amparenteve con lor, ¹³venta ch'i sapie fin-a d'adess che 'l Signor, vòst Dé, a seguirà pa pì a taparé via coj pòpoj dè 'dnans a vojàutri: lor a saran pèr voi na liassa, n'antrap, n'ujiss a vòstri fianch; a vniran esse dè spin-e ai vòstri euj fin-a ch'i sareve dèl tut èsterminà da costa tèra fiamenga che 'l Signor, vòst Dé, a l'ha dave. ¹⁴Pèr lòn ch'am riguarda, coma tuti, èdcò mi i son an camin èd chité sto mond. Ora, vojàutri arcondèsse con tut èl cheur e con tuta l'ànima che 'd tute le promèsse splendiente che 'l Signor vòst Dé a l'avìa fave, gnanca un-a a l'é tombà a dzoneus; tute a son compisse: gnanca la pì cita 'd lor a l'ha mancà 'd realisse. ¹⁵Ma a-i vnirà 'dcò, che col midem Signor Dé vòst, coma ch'a l'ha mantnì tute le promèsse 'd bin ch'a l'ha faite pèr vojàutri, pèrparèj a compirà dzora 'd voi tute soe rùdie mnasse, fin-a a dèstreiseve da costa bon-a tèra che chiel midem a l'ha dave. ¹⁶S'i briserève 'l pat che 'l Signor vòst Dé a l'ha stabilì con vojàutri, s'i rende l'adorassion a d'àutri dio e iv bute a sò servissi 'd lor, antlora l'ira 'd Nosgnor as vischerà contra 'd vojàutri e i sareve sens' artard fàit dèspari da costa tèra pì che bon-a che chiel a l'ha donave".

24

Arneuv èd l'Aleansa a Sichem

¹A la fin Giosué a l'ha ciamà ansema tute le tribù d'Israel an Sichem, e a l'ha convocà 'dcò j'ansian, ij cap, ij giùdèss e j'ufissiaj, che parèj a son presentasse dè 'dnans a Nosgnor. ²Anlora chiel a l'ha dit a tut èl pòpol:

“Sossì a dis èl Signor, Dé d'Israel: Vòstri cè, parèj èd Tera, pare d'Abraham e 'd Nacor, a stasio d'antan dèdlà dèl fium e a servìo d'àutri dio⁹⁴. ³Candi ch'i l'hai fàit seurte vòst pare Abraham da la Mesopotàmia⁹⁵ e i l'hai guidalo pèr tuta la tèra 'd Canan; i l'hai multiplicà soa dissendenza e i l'hai donaje Isach⁹⁶. ⁴Peui, a Isach, i l'hai daje Giacòb e Esaù: e a Esaù⁹⁷ i l'hai daje la proprietà dle montagne 'd Seir, nopà Giacòb e sò fieuj a son calà n'Egit⁹⁸. ⁵Pì anans, an cola nassion i l'avìa mandà Mosè e Aron⁹⁹, e dòp d'avèj castigà l'Egit con èd portent che i l'hai fàit an mes a lor, i l'hai tirave

91 O “mès-ceve pa”

92 “E ant èl nòm dij sò dio it dovrà pa anvoché e nen fé 'd dicarassion fiamenghe (sgiuressé).” Le paròle “e nen fé 'd dicarassion grandiose” a son omèttùe ant jè LXX e a pseudo esse stàite 'd gionte posterior djè scrivàn, fàite nè scond temp pèr ciaià e fortì lòn che a l'é disse anans: Èl verb שָׁוָא (shava') ant la forma causativa Hitphil, come nen transitiv, a-i é mach ambelessì, an Giosué 6:26 e ant èl grech, an Maté 5:34 (ομύσα) "giuré nen".

93 Cfr. Deuteronòm 32:30; 3:22.

94 Cfr. Génesi 11:27.

95 Cfr. Génesi 12:1-9.

96 Cfr. Génesi 21:1-3.

97 Cfr. Génesi 25:24-26.

98 Cfr. Génesi 36:8; Deuteronòm 2:5.

99 Cfr. Surtìa 3:1-12:42.

fòra da là. ⁶Surtì ch'a j'ero ij vòstri cè da l'Egit, a l'ero rivà pen-a tacà 'l mar, che j'Egissian a son pressasse a steje dapress con ëd chèr e sivalié fin-a al Mar Ross. ⁷Ma ij fieuj d'Israel a l'han levà ij sò crij a Nosgnor e chiel a l'ha antërponù ëd top an tra vojàutri e j'Egissian; peui, a l'ha fàit sbordé j'eve dël mar contra j'Egissian, ch'a son stane fongà. Ij vòstri euj a l'han vëddù lòn che mi i l'hai faje a l'Egit! Apress ëd lòn voi i seve stàit vaire agn ant ël desert¹⁰⁰. ⁸Fin-a che mi i l'hai fave intré 'nt la tèra dl'Amorita, ch'a stasia a ponent dël Giordan. Lor a l'han combatuve, ma mi i l'hai daje an vòstre man e vojàutri i seve vnùit esse padron dël pais, dòp che mi i l'hai faje dësparì¹⁰¹ dè 'dnans ëd vojàutri¹⁰². ⁹Èdcò Balach, fieul ëd Zifor, rè 'd Moab, a l'avìa pijà j'arme pèr combate Israel, e pèr lòn, a l'avìa mandà a ciamé Balam, fieul ëd Beor, pèr maledive. ¹⁰Ma mi i l'hai pa vorsù scoté Balam: chiel a l'ha benedive espress, e mi i l'hai liberave da la man ëd Balach¹⁰³. ¹¹I l'eve peui passà 'l Giordan¹⁰⁴, e i seve rivà fin-a Gérico¹⁰⁵, e la gent ëd Gérico, j'Amorita, ij Perissita, ij Canané, J'Hitita, ij Ghirgasé, j'Evé e ij Gebusé a l'han combatù contra 'd vojàutri, e mi i l'hai daje tuti an vòstre man. ¹²Dè 'dnans ëd vojàutri, i l'hai mandà dè scòp ëd galavron, ch'a l'han faje scapé an faccia a voi com a l'era capità dij doi rè Amorita: a l'é pa stàit pèr toa spa o tò arch ch'a l'ha butaje an derota¹⁰⁶. ¹³I l'hai dave parèj na tèra che voi i l'avie pa travajà, ëd sità ch'i l'avie pa fabricaje; vojàutri i steve ambeleli e i mange ël frut ëd le vigne e dij ulivé ch'i l'eve pa piantà vojàutri¹⁰⁷.

¹⁴Ora donca, tèmme Nosgnor, e servije an antëgrità e an vrità. Dèspresié le divinità che ij vòstri grand a l'han servì dèdlà dël fium, an Egit: rende servissi mach a Nosgnor. ¹⁵E s'i seve pa sodisfàit ëd serve Nosgnor, serne d'ancheuj ëd chi esse servitor: a le divinità che ij vòstri cé a servìo dèdlà dël fium, o a le divinità amorita, ant ël pais andoa ch'i steve: e bin, pèr lòn ch'am riguarda, mi e mia famija, i serviroma Nosgnor”.

¹⁶Anlora ‘l pòpol a l'ha rëspondù: “Ch'a sia mai ch'i chitoma Nosgnor pèr andé a serve d'altre divinità! ¹⁷Pèrchè Nosgnor, nòst Dé, a l'é chiel col ch'a l'ha fane monté con ij nòstri pare, fòra dal pais d'Egit, da la ca dè s-ciavensa, ch'a l'ha fàit èsti gran miràcoj dè 'dnans a nòstri euj, e a l'ha goernane pèr tut 'l viage ch'i l'oma fàit, e an mes a tuit ij pòpoj che i l'oma passà. ¹⁸Nosgnor a l'ha taparà via dè 'dnans ëd nojàutri tuta costa gent, e j'Amorita che a stasiò 'nt ël pais. Pèr lòn noi i serviroma ël Signor, pèrchè chiel a l'é nòst Dé”.

¹⁹Giosué a l'ha replicà: “Voi i sareve nen pro bon ëd serve Nosgnor, pèrchè chiel a l'é un Dé sant¹⁰⁸, un Dé gelos; chiel a pèrdonerà pa vòstre trasgression e ij vòstri pecà. ²⁰Ant ël moment ch'i chitereve ‘l Signor e i servireve a ‘d divinità forèstere, chiel as virerà contra 'd voi, av farà dël mal e 'v consumerà, dòp d'avèj fàit a vojàutri tant bin”.

²¹E 'l pòpol a l'ha rëspondù: “Nò! Nò¹⁰⁹! Nojàutri i serviroma Nosgnor!”.

²²Anlora Giosué a l'ha ‘nsistù: “Voi i seve testimòni contra 'd vojàutri midem, che i l'eve sernù ël Signor pèr servilo!” E lor a l'han rësponduje: “I na soma testimòni!”.

100 24:6-7 cfr. Surtìa 14:1-31.

101 O “anientaje”, “stërminaje”.

102 Cfr. Numer 21:21-35.

103 24:9-10 cfr. Numer 22:1-24:25.

104 Cfr. Giosué 3:14-17.

105 Cfr. Giosué 6:1-21.

106 Cfr. Surtìa 23:28; Deuteronomi 7:20.

107 Cfr. Deuteronomi 6:10-11.

108 Ant ël test ebràich sia il nòm divin (אֱלֹהִים, 'elohim) che l'atribù (שַׁדְיָי, chédossim, "sant") a son pluraj.

109 La tradussion a presupon che כִּי (ki), visadì "ma" "pèrchè, a sia enfàtich. N'àutra manera a sarìa ciapela tant 'me esplicativa, "Nò, pèrchè i lo faroma ..."

²³Giosué, Anlora, a l’ha dit: “Donca, ora gaveve dal cheur le divinità forèstere ch’a son an mes ëd voi, e viré vòstre ànime¹¹⁰ a Nosgnor, ch’a l’é Dé d’Israel! ²⁴Ël pòpol a l’ha rëspondùje a Giosué: “Nosgnor, nòst Dé, a l’é col ch’i serviroma, e mach a soa vos i ubidiroma!”.

²⁵An col di-lì an Sicheim Giosué a l’ha angagià ‘l pòpol ant n’aleansa con ël Signor, e a l’ha daje ‘d lej e ‘d prëscriission. ²⁶Peui Giosué a l’ha scrivù tut ant ël liber dla lege ‘d Dé e ciapà na pera gròssa, a l’ha drissala sota na rol che a l’era aranda dël pòst sacrà a Nosgnor.

²⁷Giosué a l’ha dije a tut ël pòpol: “Vardé, cost priòch a sarà testimoniansa contra ‘d nojàutri; përchè a l’ha sentù tute le paròle che ‘l Signor a l’ha dine: donch a sarà tant ‘me testimoniansa contra ‘d voi, përchè i vade nen arneghé vòst Dé”. ²⁸Peui Giosué a l’è congedasse da tut ël pòpol e mincadun a l’è tornass-ne a soa ardità.

Mòrt ëd Giosuè

²⁹Après ëd costi fàit, a l’è rivaie che Giosuè, fieul ëd Nun, servent ëd Nosgnor, a l’è mòrt a l’età ‘d sentedes agn. ³⁰A l’han sotralo drinta dle borne ‘d soa ardità, a Timnat-Sera, ch’a l’è an sij mont d’Efraim, da la banda ‘d tramontan-a dël mont ëd Gacas¹¹¹.

³¹J’Israelita a j’ero stàit fedej¹¹² a Nosgnor fin-a a la mòrt ëd Giosuè e dj’ansian ch’a son dzurvivuje, e ch’a l’avio conossù tute j’œuvre dël Signor, cole ch’a l’avìa fàit për Israel. ³²A Sicheim, a l’han ëdcò sotrà j’òss ëd Giusep¹¹³, che ij fieuj d’Israel a l’ero portasse da l’Egit, ant na part dël camp che Giacòb a l’avìa catà për sent piësse d’argent¹¹⁴ dai fieuj d’Emor, pare ‘d Sicheim; e ch’a l’era ardità dij fieuj ëd Giusep¹¹⁵. ³³A l’è ‘dcò mòrtie Eleasar, fieul d’Aron, e a l’è stàit sotrà da para ‘d sò fieul Pineas, a Ghibea an sla montagna d’Efraim.

(La fin)

Tàula

Ël liber ëd Giosuè.....	1
Introdussion.....	1
1.....	1
Nosgnor a comission-a Giosuè.....	1
Giosuè a pronta l’invasion.....	2
2.....	2
Giosuè a manda dë spie a Gérico.....	2
Pat an tra Racab e le spie.....	2
3.....	3
J’Israelita a traverso ‘l Giordan.....	3
4.....	4
Dódes pere comemorative.....	4
5.....	5

110 Ebràich: "piega tò cheur vers". Ël termo לבָּ (levav, "cheur") a s’arferirà a la volontà dël singol o dla gent.

111 Cfr. Giosuè 19:49-50.

112 O “a l’han servì”.

113 Cfr. Génesi 50:24-25; Surtìa 13:19.

114 Ebràich: "sent chesita". La paròla ebràica חֶסֶד (chesita) a l’è generalment antèisa com arferija a n’unità dë dné, ma ‘l valor e ‘l pèis a son sconossù. La paròla ‘s verifìca mach ambelessì e an Génesi 33:19 e Giòb 42:11.

115 Cfr. Génesi 33:19; Gioann 4:5; At 7:16.

Na neuva generassion a l'è sogetà a la sirconcision.....	5
Prima Pasca an Canan.....	6
Aparission a Giosuè.....	6
6.....	6
La conquista 'd Gérico.....	6
Giosuè a lassa an vita Racab.....	7
7.....	7
La derota dj'Israelita a Ai.....	7
8.....	9
La conquista dla sità d'Ai.....	9
Letura dla Lege ëd Mosè.....	10
9.....	10
Aleansa con ij Gabaonità.....	10
10.....	11
Israel a buta 'n derota na coalission amorita.....	11
Ij sinch rè vinciù.....	12
Giosuè a conquista 'l meridion dël pais.....	12
11.....	13
Bataja 'd Merom.....	13
Conquista d'Asor.....	14
Giosuè a compiss la conquista 'd tut ël pais.....	14
12.....	14
Lista dij rè dla Transgiordània conquistà.....	14
Lista dij rè dla Cisgiordània conquistà.....	15
13.....	15
Ëd teritòri ancora da conquisté a ponent dël Giordan.....	15
Teritori conquistà dla Transgiordània.....	16
14.....	16
Ij teritòri conquistà an Cisgiordània.....	16
La porsion ëd Caleb.....	17
15.....	17
Teritòri assegnà a Giuda.....	17
Caleb e Otniel.....	18
Sità 'd Giuda.....	18
16.....	18
La tribù 'd Giusep.....	18
Teritòri assegnà a Efraim.....	19
17.....	19
Teritòri assegnà a Manasse.....	19
18.....	20
Assegnassion dël teritòri an tra le tribù ch'a-i restavo.....	20
Teritori assegnà a Benjamin.....	20
19.....	21
Teritori assegnà a Simeon.....	21
Teritori assegnà a Zabulon.....	21
Teritòri assegnà a Issacar.....	21
Teritòri assegnà a Aser.....	21
Teritori assegnà a Neftali.....	22
Teritori assegnà a Dan.....	22
20.....	22

Le sità d'arfigi.....	22
21.....	23
Le sità levìtiche.....	23
22.....	24
Artorn ëd le tribù da la Transgiordània.....	24
Eression ëd n'autar da para dël Giordan.....	25
23.....	26
Ël testament ëd Giosuè.....	26
24.....	27
Arneuv ëd l'Aleansa a Sichem.....	27
Mòrt ëd Giosuè.....	29